

unfoldingWord® Hebrew Bible

Deuteronomy

Version 2.1.24

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-04-29 Date:

2.1.24 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Deuteronomy
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
10	Chapter 13
11	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
13	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
15	Chapter 23
15	Chapter 24
16	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
18	Chapter 29
18	Chapter 30
19	Chapter 31
19	Chapter 32
20	Chapter 33
20	Chapter 34
22	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Deuteronomy

Chapter 1

¹ אלה הדברים אשר דבר משה אל-ישראל בעבר הירדן בדבר מול סוף ביו-פארן ובוינ-תפל ולבן וחצרת והי זקב: ² אmond עשר יום מחורב דרך הר-שער עד קדש ברנע: ³ ויהי בארבעם שנה בעשתיי-שר חדש באחד לחודש דבר משה אל-בני ישראל לכל אשר צהה יהוה אתם אליהם: ⁴ אחורי הכתנו את סיכון מלך האמרי אשר יושב בחשכון ואת עוג מלך הבשן אשורי-ישוב בעשורת באדרעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הוואיל משה באור את-הטונה זאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו בחרב לאמר רב-יכם שבט בחר הזה: ⁷ פנו וסעו لكم ובואו הר האמרי ואל-כל-שכנו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוות הים ארץ הנכני ולהבנון עד-הנهر הגדל נה-פרת: ⁸ ראה נתני לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לארביהם ליצחק וליעקב לחתת להם וזרעם אחריהם: ⁹ ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדוק שאות אתכם: ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרבות: ¹¹ יהוה אלהינו אבותיכם יסעדיכם ככם אלף פעמים ויבנך אתכם כאשר דבר לכם: ¹² איךxa איש לא-בדי טרככם ומיטראכם והיבכם: ¹³ הבנו לכם אנשי חכמים ונבנים וידיעים לשכטיכם ואשימים בראשיכם: ¹⁴ ועתנו אתי ותאמנו טוב-הדבר אשר-דברת לעשوت: ¹⁵ ואקח את-זאת שבטיכם אנשי חכמים וידיעים ואתנו אתם ראשים עליכם שרו אלפיים ושורי מאות ושורי חמשים ושורי שורה ושטרים לשכטיכם: ¹⁶ ואצוה את-שפיטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין-אחיםכם ושפטתם אדי בין-איש ובין-גרא: ¹⁷ לאי-תיכור פנו במשפטם כקטן גדול תשמעו לא תנו-רוא מפני-איש כי המשפט לא-היהם הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אליו ושמעתו: ¹⁸ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשוו: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל-הדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הר האמרי כאשר צה יהוה אתנו ומתבָא עד קדש ברען: ²⁰ ואזכיר אלכם באתם עד-הה האמרי אשר-היהו לנו לנו: ²¹ ראה נtan יהוה אלהינו לפניך את-הארץ ושבו אתנו דבר יהוה אלהינו אשר נעל-ה-בָה ואת הערים אשר נבָא אליהם: ²² ותקרבו אליו כולם ותאמנו נשלהanche אנשיים לפניו ויחפרו לנו את-הארץ ושבו אתנו דבר יהוה אלהינו אשר נעל-ה-בָה וריגלו אותה: ²³ וויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשיים איש אחד לשפט: ²⁴ יופנו ויעלו את-הדור אשר נעל-ה-בָה ותאמנו נבָא אליהם: ²⁵ ויקח בדם מפuri הארץ יונדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טוביה הארץ אשר-היה אלהינו ההרעה ובואו עד-נהל אשכל ורגלו אותה: ²⁶ ותרגנו בא-היכם ותאמנו בשנותה יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לנתן לנו: ²⁷ ולא אבitem לשלת ותמו את-פי יהוה אלהים: ²⁸ אנחנו עלים אחינו הפסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם מפנו ערים גדלות ובוצרת בשמיים וגמ-בני עזקים לאינו שם: ²⁹ ואזכיר אלכם לאי-תערצון וא-תיראו מהם: ³⁰ יהוה אלהיכם הלהר לפניכם הוא ולחם לכם כל אשר עשה אתכם במצרים לעונייכם: ³¹ ובמדבר אשר ראייתם נשא-יהו אלהינו אל-ein אשר נבָא בכם בכל-הדור אשר הליכם עד-ההיקום זהה: ³² ובדבר הזה אוניכם מאמין ביהו אלהים: ³³ ההלהן לפניכם בדור לטור לכם מקום לחונתכם באש | ליליה לראי-תכם בדור אשר תלכו-בה ובען יומם: ³⁴ יישמע יהוה את-הנול דביריכם ויקצ' וישבע לאמר: ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדzon דרע היה את הארץ התובה אשר נשבעתי לנתן לאבותיכם: ³⁶ זולתי לבן-פינה הוא ורעה ולודען את-הארץ אשר דרכ-בה ולבוי יונע אשר מלך אחמי יהוה: ³⁷ גמ-בי התאנף יהוה בגוליכם לאמור גם-אתה לאי-תבא שם: ³⁸ יהושע בן נון הקען לפניך הוא יבא שמה אתנו חזק כי-יהו ינוח-לנו אתי-ישראל: ³⁹ לטופכל אשר אמור-לך וזה זבניכם אשר לא-ידעו היום טוב זרע המה ובאו שמה ולכם אתנה והם יירשו: ⁴⁰ אתם פנו לכם וסעו המדבירה דרכ ים-סוף: ⁴¹ ועתנו | ותאמנו אליו חטאנו ליהו אנחנו נעל-ה-בָה ונולטנו מכל אשר-צינו והו אלהינו ותחרגו איש את-כל-מלחמותו ותהיינו לעלת ההרעה: ⁴² ויאמר יהוה אליו אמר לך לא מעלו ולא-תלכללו כי איני בחרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ⁴³ איז-בר אליכם ולא שמעתם ותמו את-פי יהוה ותמדו ותעלן ההרעה: ⁴⁴ יוצא האמרי הישב בהר ההוא לקובאתכם וירדנו אתכם כאשר תעשיה הדברים ויקחנו אתכם בשער עד-חרמה: ⁴⁵ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא-שמע יהוה בקילם ולא האין אליכם: ⁴⁶ ותשבו בקדש ים-רבים כימים אשר ישבתם:

Chapter 2

¹ ונסע המדבירה דרכ ים-סוף כאשר דבר יהוה אליו ונשב את-הရ-שער ימם רבים: ² זיאמר יהוה אליו לאמר: ³ רב-יכם שב את-ההר הזה פנו لكم צפונה: ⁴ ואת-העם צו לאמר אתם עברים בגבוי אחיכם בני-עירשו הישבים בשער ויראו מכם ומשמרתם מאוד: ⁵ אל-התננו בם כי לאי-תאן لكم מארכם עד מזרן קרינגל כירשה לעשו נתתי את-הדבר הגדל הזה זה | ארבעים שנה יהוה אלהון עמלך מאתמים בכסף ושתו-יהם: ⁷ כי יהוה אל-ein ברכן' בכל-מעשה יונר ירע עת-הדבר הגדל הזה זה | ארבעים שנה יהוה אלהון עמלך מאתמים בניעשוי הישבים בשער מזרן הערבה מאילת ומעצין גבר ס ונפן ונעבר דרכ מדבר מואב: ⁹ ואמר יהוה אליו אל-תער את-מוֹבֵב ואל-תתגר בם מלחה כי לא-יאtan לך מארצך ירצה כי לבני-לוט נתתי את-ער ירצה: ¹⁰ האמם לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקיים: ¹¹ רפאים יחשבו אף-יהם כענקיים והמאבים וקראו להם אקים: ¹² ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשן יירשות

וישמידום מפניהם ויבנו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ורשותו אשרינו יתוה להם:¹³ עתה קמו ועbero לכם את-ינחל זיד ונעבר את-ינחל זיד;¹⁴ והוילם אשר-הכלנו | מקדש ברונו עד אשר-ערכנו את-ינחל זיד שלשים ושמונה שנה עד-תים כל-הדור אנסי המלחמה מקרוב המלחמה כאשר נשבע יתוה להם:¹⁵ גםם ידיותה היתה בם להקם מקרוב המלחמה עד-תים: ¹⁶ והוא כאשר-תמו כל-אנשי המלחמה למות מקרוב העם:¹⁷ וידבר יתוה אליו לאמר: ¹⁸ אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער: ¹⁹ וקרבת מול בני עמו אל-חצרם ואל-תתגער בם כ לא-אתן פארץ בני-עמו לך רישה כי לבני-לוט ותתיה רישה: ²⁰ ארץ-פאים תחשב אפרהוא ופאים ישבורה לפניהם והעומדים יקרוון להם זממים:²¹ עם גזול ורב ורים כענקיים וישמידם יתוה מפניהם וירשם וישבו תחתם:²² כאשר עשה לבני עשו היישבים בשער אשר השמיד את-החרוי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה:²³ והעומם היישבים בחצרם עד-עה כפותרים היוצאים מפתחו השמיים ישנו תחתם:²⁴ קומו סעו ועבר את-ינחל ארנון וראה נתתי ביז'ך את-סיתון מל-רחשכון האמרי ואת-ארצנו הצל רשות והתגר בו מלחמה:²⁵ הימים הזה אח'תת פחדר ויראתק על-פני העמים תחת כל-הশמים אשר ישבו שמער ורגז וחלו מפניך:²⁶ ואשלח מלאכים ממדבר קדמאות אל-סיתון מל-רחשכון דברי שלום לאמר:²⁷ עבורה בארץ בדרך דרך אל לא אסור ייון ושםאל: ²⁸ אבל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תමורי ושתיתי רק אעbara ברגלי:²⁹ כאשר עשור בני עשו היישבים בשער והכו-אבים היישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשרי-יה אלהינו נתן לנו:³⁰ ולא אבה סייחן מלך חשבון העברנו בנו כירקsha היה אלהיך כתל רשות את-ארצנו:³¹ ויצא סייחן למען יתוה אליו וראה החלווי תת לפניו את-סיתון ואת-ארצנו הצל רשות את-ארצנו:³² ויתה לנו תתו ביז'ך כוים הזה:³³ ויאמר יתוה אליו ויתה אלהינו לפנינו ונור אתנו ואת-בנו¹¹ ואת-כל-עריו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מותם והטף לא השארנו שריד:³⁴ נולך את-כל-עריו בעת ההוא לגדנו:³⁵ מעערר אשר-על-שפתי-ינחל ארנון והעיר אשר בנמל ועד-הגלעד לא יתוה קrhoה אשר שגה מפנו את-הכל נתן יתוה אלהינו לפנינו:³⁶ ניק אל-ארץ בניעמו לא קרבת כל-זיד נחל יבק וערני ההר וכל-אשר-צוה יתוה אלהינו:

"strong= "H1121a" x-morph= "He,Ncmpc:Sp3ms lemma|¹¹ בנו | 2:33

Chapter 3

¹ ונעל דרך הבשן ויצא עוג מל-הבחן לקראתנו הוא וכלי-עמו למלחמה אדרעי: ² ואמר יתוה אליו אל-תירא אותו כי ביז'ך נתתי אתנו ואת-כל-עמו ואת-ארצנו ועתית לו כאשר עשית לסייחן מלך האמורי אשר ישב בחשבון:³ ויתה אלהינו בדנו גם את-עוג מל-הבחן ואת-כל-עמו ונטהו עד-בלתי השairo לו שרי:⁴ נולך את-כל-עריו בעת ההוא לא יתוה קrhoה אשר לא-לעקבנו מעתם שישים עיר-כל-חובל ארgeb מלכית עוג בבשן:⁵ כל-אללה ערים בצרות חומה ובכח דלתים ובריות בלבד מעורי הפרסוי הרבה מאד:⁶ ונחרם אותך עשו לסייע חרבון החכם כל-עיר מותם הנשים והטר:⁷ וכל-הבחן ושלל העמים בזענו לנו:⁸ ונכח בעת ההוא את-הארץ מנד שמי פלני האמורי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד-היר חרמון:⁹ צידנים יקראו לחרמון שרים והאמורי וקרואלו שרים:¹⁰ כל | ערי המישר וכל-הgalעד וכל-הבחן עד-סלכה ואדרעי ממלכת עוג בבשן:¹¹ כי רק-עוג מלך הבשן נשאלו מיטר הרפאים הנה ערשו ברזל הלה הוא ברבות בני עמו תשע ארכות ארכה וארבע אמות רוחבה באמות-איש:¹² ואת-הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מעערר אשר-על-נחל ארנון וחצי הרגalgud ועריו נתתי לראובני ובדן:¹³ יותר הגלעד וכל-הבחן ממלכת עוג נתתי ליחס שבט המנשה כל חבל הארגוב לכל-הבחן ההוא יקנאר ארץ רפאים:¹⁴ יאור בז-מנשה לקח את-כל-חובל ארגב עד-גבול הגשור והפעכתי וקרואו אתם על-ישמו את-הבחן חות יאיר עד היום זה:¹⁵ ולמזכיר נתתי את-הgalעד:¹⁶ וראובני ולבד נתתי מוחלט הגשור ועד-נחל ארנון תוך הנחל ובבל ועד-יבוק הנחל גבול בני עמו: ¹⁷ הערבה והירדן גובל מכנות ועד שם הערבה-ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה:¹⁸ ואצנו את-תלם בעת ההוא לא-כרו יתוה אלהיכם נתן لكم את-הארץ הזאת לרשותה חלויצים תעבורו לפני אחיכם בינוי-ישראל כל-בנ-חיל:¹⁹ רק ושיםTEM וטפחים ומוקנכם ידעת כי מקנה רב לך ישבו בעריכם אשר נתתי לך:²⁰ עד אשר-זיה יתוה | לאחיכם ככם וירשו גם-הם את-הארץ אשר יתוה אלהיכם נתן להם לעבר הירדן ושבכם איש לירשותו אשר נתתי לך:²¹ ואת-הישוע צוית בעת ההוא לא-כרו ענוך הראות את כל-אשר עשה וזה אלהיכם לשני המלכים האלה קריעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה:²² לא תיראoms כי יהוה אלהיך הוא הנלחם لكم:²³ אתחנן אל-יהוה בעת ההוא לא אמר:²⁴ א-דני יהוה אתה החלטת להאות את-עבדך את-בדן ואת-יזיך החזקה אשר מיאל בשמיים ובארץ אשר-יעשה כמעשייך וכגבורתך:²⁵ עבורה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר עבר הירדן הדר הטוב הוה והלבן:²⁶ ייעבר יהוה כי למתכלם ולא שמע אליו ואמר יהוה אליו ובלך אל-תזסך דבר אליו עוד בדרכ הזה:²⁷ עללה | ראש הפסגה וsea עניך ימיה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך יילא מעבר את-הירדן הזה:²⁸ וצוא את-יושע וחזקתו ואמצחו כיראה יעבּר לפניו העם הוה והוא נתuil אומם את-הארץ אשר תראה:²⁹ ונשב בז'א מול בית פעור:

Chapter 4

¹ עתהה ישראל שמע אל-החוקים ואל-המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יתוה אלהי אביכם נתן לכם:² לא תספו על-הדבר אשר אני מצהה אתכם ולא תגרעו ממנה לשמר את-מצוות יהוה אלהיכם אשר אני מצהה אתכם:

³ עיניכם הראת את אשר עשה והוה בבעל פעור כי כל-הא羞 אשר הילך אחרי בעל-פעור השמיין יהוה אלהיך מקרוב: ⁴ יואתם הדבוקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ⁵ ראה | למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוית והוה אלתני לעשوت כן בקרוב הארץ אשר אתם באם שמה לרשותה: ⁶ נשמרתם ועשיתם כי הוא חכםכם ובינו לביןכם לעני העם אשר ישבו לך והוה אללה ואמרתו רק עמי-חכם ובנוון הגוי הגדול הזה: ⁷ כי מיגן גודל אשרלו אלהים קרבנים אליו כי יהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: ⁸ ומיגן גודל אשרלו חוקים ומשפטים צדוקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ⁹ לך השمر לך ושמור נפשך מאייד פונ-תשכח את כל-החוקים האלה ואמרתו רק עמי-חכם ובנוון מלבדך כל-חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: ¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בכל-קראנו אליו: ¹¹ תקרבו ותעמדו תחת הגר וההר עבר באש עד-לבב השמים חישך עין וערוף: ¹² וידבר יהוה אלהיך מתוך האש קול דבריהם אתם שמעים ותוכנה איךם ראים זולתי קול: ¹³ יונגן לכם את-דבריתך אשר צוחה אתכם לעשות عشرת הדברים ויכתבם על-שניהם לחות אבניים: ¹⁴ ואתי צוחה יהוה בעת הלווא למד אתכם חוקים ומשפטים לשתחכם אנטם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: ¹⁵ ונשמרתם מאייד לפונ-תשכח את-דבריהם כי לא ראותם כל-הטענה ביום דבר יהוה אליכם בחורב מתוך הארץ: ¹⁶ פונ-תשכחון ועשיתם לכם פסל תמןת כל-סמל תניןת זכר או נקבה: ¹⁷ תניןת כל-בהמה אשר בארץ השמימה אוראית כל-הশם ואות-הירום ואת-הכוכבים כל-צבא השמים ונדחת והשתחיתת להם ועבידתם אשר חילך יהוה אלהיך אתם לכל-העלים תחת כל-השם: ²⁰ ואתכם לך יהוה ויזא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ²¹ יהוה התאנר-בי על-דבריכם ושבע לבתני עברי את-הירדן ובלתי-באל-הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ²² כי אנכי מות בארץ הוה את איני עבר את-הירדן ואתם עברים ורשותם את-הארץ הטובה הזאת: ²³ השםך לך פונ-תשכחו את-השםים ואת-האוז כי-אבן תאמונתם לכם פסל תמןת כל-אשר צויך יהוה אלהיך או קנא: ²⁵ כי-תולד בנים ובני נושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמןת כל-אשר צויך יהוה אלהיך או קנא: ²⁶ העידתי בכם היום את-השםים ואת-האוז כי-אבן תאבדו מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשותה לא-תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: ²⁷ והופיע יהוה אתכם בעם ונסארתם מתיי מספר בגוים אשר ונגה יהוה אתכם שמה: ²⁸ ועבדתם-שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא-יראון ולא-שמעון ולא-וילון ולא-ירוחן: ²⁹ ובקשותם משם את-יהוה אלהיך ומאמת כי תדרשו בכל-לבב ובכל-נפש: ³⁰ בצר לך ומצאך כל-הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד-יהנה אלהיך ושמיota בקהל: ³¹ כי אל רחומי יהוה אלהיך לא יropic ולא ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבון אשר נשבע להם: ³² כי שאלא-אל-למיים ראנים אשר-היו לפניך למורהיהם אשר ברא אליהם | אדים על-הארץ ולמקצתה השמים ועד-קצתה השמים הנהינה דבר הגדול הזה או הנשמע מהו: ³³ השםך עם קול אלהים מדבר מהר-האש כאשר-שכעת אתה וחיה אז | הנסה אלהים לבודא לךת לו גוں מקרוב גוֹן במתת באtot ובמושגים ובמלחמה ובזחקה ובזרע נטוה ובמוראים גדים הכל אשר-עה לכם יהוה אלהיך במצרים לעינוי: ³⁵ אתה הראת לדעת כי יהוה הוה ואלהים אין עוד מלבדך: ³⁶ מון-השםים השמייעך את-הקל ליסרכ וועל-הארץ הרוך את-הארוך הגדולה ודבורי שמעת מתוך הארץ: ³⁷ תחתת כי האב את-אביך ובתר נזרעו אחרי ויוצאת בפניהם בכתו הגדול ממצרים: ³⁸ להוינו גוֹן גדים ועצמים ממען פגניך להביאן לסתיר את-ארצם נחלה כיום הזה: ³⁹ יונדע את הימים והשבת אל-לבב כי יהוה הוא האלים בשמים מפעל ועל-הארץ מתחת און עוז: ⁴⁰ נשמרת את-חקינו ואת-מצוותינו אשר אנכי מצוין הימים אשר-ויטב לך ולכיניך אחריך וללען תאריך ימים על-האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל-הימים: ⁴¹ איז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שם: ⁴² ילבש שמה רוחך אשר וצח את-דרעה בבלדיות והוא לארשנא לו מתמול של שלשים ונש אל-אתת מון-הערים האל וחיה: ⁴³ את-בצאר במדבר בארץ הפישר לראובני ואת-ראג'ון בבשן למןשי: ⁴⁴ זאת התורה אשר-שם משה לפניך בני ישאל: ⁴⁵ אלה העלות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל-بني ישאל בצתתם ממצרים: ⁴⁶ בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סייחן מלך האמוני אשר יושב בחשון אשר הכה משה ובני ישאל בצתתם ממצרים: ⁴⁷ וירשו את-ארץ ואת-ארץ | עוג מלך-הבשן שני מלכי האמוני אשר עבר הירדן מזרחה שמה: ⁴⁸ מערער אשר על-שפדי-הנמל ארנן ועד-הה שיין הוא חרמן: ⁴⁹ כל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים המלח תחת אשdot הפסגה: ⁵⁰

Chapter 5

¹ יוקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהים שמע וישראל את-החוקים ואת-המשפטים אשר אנכי דבר באזוניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשitem: ² יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחורב: ³ לא את-אבתינו כרת יהוה את-הברית הזאת כי אנתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: ⁴ פנים | בפנים דבר יהוה עמקם בהר לאקו: ⁵ אנכי עמד בין-יהוה ובנייכם בעת הוה לא הגיד לך את-דבר יהוה כי יראתך אפנוי האש וא-עליהם בהר לאקו: ⁶ אנכי יהוה אלהיך אשר הו-זאת מארץ מצרים מבית עבדים: ⁷ לא יהוה לך אלהים אחרים על-פני: ⁸ לא-תעשה לך פסל כל-תמןת אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת ואשר בימים מתחת לארץ: ⁹ לא-תשתחה להם ולא-תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל-היה פך עז אבות עלי-בניהם ועל-שלשים ועל-שלשים וערליך לשבט יהוה אלהיך לא מעשה כל-מלך אלה אתה ובניך-ובתך ¹⁰ לא תשא את-שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יונקה יהוה את א-שרישיא את-שם לשבוא: ¹² שמו את-היום השבת לקדשו כאשר צוח יהוה: ¹³ ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: ¹⁴ יום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא מעשה כל-מלך אלה אתה ובניך-ובתך ועבדך-זאת מתך ושורך ומחמך וכל-המתק גורך אשר בשעריך למן יומך בעדק ואמתך ממון: ¹⁵ זכרת כי-עבד היהת | בארץ מצרים ויצאן

יהוה אלהיך משם ביד חזקה וברצע נטויה עליכן צוֹרְיוּהָ אֱלֹהִיךְ לעשות את ימים השבטים¹⁶ כגד את אביך ואת אמך כאשר צוֹרְיוּהָ אלהיך למן | יאריכון ימיך ולמן יעטך לך על האדמתה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ס¹⁷ לא תרכח: ס¹⁸ ולא תנאף: ס¹⁹ ולא תנוב: ס²⁰ ולא תעתנה ברער עד שוא: ס²¹ ולא תחמד אשת רעך ס ולא תתאה בית רעך שדרו ועבדו ואכלהו שרו וסמרו וכל אשר לרעך: ס²² את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוֹךְ האש הענן והערפל קול גדוֹל ולא יסַר ויקתבם על לשׂונֵיכֶם²³ יהוה: כשקטעם את הקהל מתוך החסר והבר בער באש ומתקרבו אליו כל ראש שבטכם וקניכם: ס²⁴ ותאמרו לנו היה אלהיך לנו הרנו והוא אלהיך אל לנו: ס²⁵ עתה למה נמות כי תאכלנו האש את כבצנו ואת גזלו ואת קלנו שמענו מתוך האש הזה ראיינו אלהים את הADEם וחי: ס²⁶ כי כלبشر אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוֹךְ האש הנגדלה הזאת אמיספים | אנחנו לישמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתחנו: ס²⁷ קרב אתה ושלא את כלאשר יאכזר יהוה אלהינו ואת | תדבר אלינו את כלאשר יבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשהנו: ס²⁸ וישמע יהוה את קול דבריכם בדרכם אליו ויאמר יהוה אלהי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטבו כלאשר דבר: ס²⁹ מייתן לנו להם זה להם ליראה אתי ולשمر את כל מצותי כל הרים למן ייטב להם ולגניםיהם לעלם: ס³⁰ לך אמר לנו שבו לכם לאهلיכם: ס³¹ ואתעה פה עמד עפדו ואדבירה אלקין את כל המזונה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן לכם לרשתו: ס³² ושמרתם לעשות כאשר צוֹרְיוּהָ אלהיכם אתם לא טשו ימין ושמאל: ס³³ בכל הדור אשר צוֹרְיוּהָ אלהיכם אתם תלכו למען תחיוון וטוב לכם והארקתם ימים בארץ אשר תירשו:

"strong= "H4687" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms" 10:5-11 מצווה | lemma= "מצווה" 11:5-10

Chapter 6

¹ זאת המצווה החקים והמשפטים אשר צוֹרְיוּהָ אלהיכם למלך אתכם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשטה: ס² ולמן תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצותו אשר אנכי מצור אתה ובנך ובניך כל ימי חייך ולמן יאריכון ימיך: ס³ שמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו פאך כאשר דבר יהוה אלהי לך ארץ בצת לבך ודבש: פ⁴ שמע ישראל יהוה אלהיך | אחד: ס⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מושך ובכל מאಡך: ס⁶ היה הרים האלה אשר אנכי מצור היום על לבבך: ס⁷ ושננתם לבניך ודברתם בשבטה בביון ובכלתך בדור ובשכבה ובគומך: ס⁸ וקנתרתם לאות על זיך והוא לטפת בין עינך: ס⁹ וכתבתם על מזוות בתיך ובעיניך: ס¹⁰ והיה כי יבירך | יהוה אלהיך הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליזחק וליעקב לחתך לך עדים גדלות וטבת אשר לאיבנית: ס¹¹ ובתים מלאים כל טוב אשר לאIMALAH וברית חסובים אשר לארחבות כרים וזיתים אשר לא-ינטעת ואכלת ושבעת: ס¹² השמר לך פנדתשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ס¹³ את יהוה אלהיך תריא ואתני מעבד ובשמו תשבע: ס¹⁴ לא תלכנו אחורי אלהיכם מארחים מהלוי העמים אשר סבבומיכם: ס¹⁵ כי קנא יהוה אלהיך בקרוב פראיירה אפריה יהוה אלהיך בר והשכידך מעל פנוי האדמה: ס¹⁶ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במטה: ס¹⁷ שמר תשמרן את מצוות יהוה אלהיכם ועדתינו וחקיינו אשר צור: ס¹⁸ העשית הישר והטוב בעיניו יהוה למן ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: ס¹⁹ להדר את כל-אביב מפניך כאשר דבר יהוה: ס²⁰ כי ישאלך בוגר מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוֹרְיוּהָ אלהיכם ולמן בינו עבדים הינו לפרטם ויזיכינו יהוה ממצרים ביד חזקה: ס²¹ וויתן יהוה לחתך לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: ס²² וויתנו יהוה לעשות את כל החקקים האלה לענינו: ס²³ ואottonו הוציא משם למן הביא אנתנו לחתך לנו כל הרים כהיום הזה: ס²⁴ וויתנו יהוה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הרים לחיינו כהיום הזה: ס²⁵ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המזונה הזאת האת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

Chapter 7

¹ כי יビיאן יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא-שמה לרשטה ונשל גוים-רבים | מפניך החתחו והרגשי והאמרי והכגעני והפרקן והחווי והיבוסי שבעה גוים ובים ועצומים מטה: ס² וויתם יהוה אלהיך לפניו והחייבים החרים מהרים אתם לא-יתכרת להם ברית ולא תחנן: ס³ ולא תחתן גם בתן לא-יתתך לבנו ובטנו לא-יתתקח לבנו: ס⁴ כי יסיר את בנך מאחריו ועבדו אלהים אחרים ותורה א-ירוחה בכם והשמדיך מוה: ס⁵ כי אם כהה תעשו להם מזבחתיהם תחצzo ומצבתם תשברו ואシリתם תנצעו ופסילתם תשפרק באה: ס⁶ כי אם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר | יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פנוי האדמה: ס⁷ לא מרבקם מכל העמים חישך יהוה בכם וייחר בכם כי אתם המשט מכל הרים: ס⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמך את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדן מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: ס⁹ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן שמר הבירת והחסד לאבביו ולשמרי מצותו: ס¹⁰ לא אלף דוד: ס¹¹ ומשלם לשנאו אל-פנוי להאבינו לא יא-חר לשנאו אל-פנוי ישלם: ס¹² והיה | עקב תשמעון את המשפטים האלה וஸורתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך אשר אנכי מצור היום לעשותם: פ¹³ והיה | אהבך וברך והרבך ובניך פריריבטנג ופריר-אדמתך דנוג' ותירשך ויצרה שגר-אלפוך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: ס¹⁴ בירור תהיה מכל הרים לא-יריה בך עקר ועקרה ובהמתך: ס¹⁵ והסיר יהוה ועשתרת צאניך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לחתך לך:

מפרק כל-חלי וככל-מידו מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמעם בך ונתקנים בכל-שנאים:¹⁶ ואכלת את-כל-העמים אשר יהוו אל-יהיך נתן לך;¹⁷ לא תתחס עונב עליהם ולא תעבד את-אללהיהם כירמו-קוש הוא לך;¹⁸ לא תירא מהם זכר תזכיר את-אשר-עשה יהוה אל-יהיך לפרט ולבבך רבים הגוים האלה מפני איכה אוכל להרוי-שם: החזקה והוּרָע הנטויה אשר הוצאה יהוה אל-יהיך לכל-העמים אשר-אתה יראה מפני-ם: ¹⁹ גם-את-הכרצה ישלח יהוה אל-יהיך גם עד-אבך הנשארים והנסתרים מפייך;²⁰ לא תערץ מפני-ם כי-יירעה אל-יהיך בקרובך אל גודל ונורא;²¹ גונשל יהוה אל-יהיך את-הגוים האל מפניך מעט לא תוכל' כלותם מהר פרט-רבבה עלייך מית השדה;²² ונתנו יהוה אלהיך לפניך והם מהומה גדלה עד השמדם;²³ גונתן מלכיהם בזידך והאבלת את-שלטם מתחת השמיים לא-יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם;²⁴ פסלי אלהים תשרפין באש לא-תחמוד כסר ווּרְבָב עלייהם ולקחת לך פון תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא;²⁵ ולא-תתבאת תועבה אל-בִּיתְך והיית חרם כבחו שקץ | תשקצנו ותעב | תתעבנו כי-חרם הוא:²⁶

"strong= "H4687" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma= "מצווה" 9:7¹¹ | מצווה | lemma= "מצווה" 9:7¹¹

Chapter 8

¹ כל-המצוה אשר אנחנו מצוין היום תשמרנו לעשות למען תחiou ורביותם וברשותם את-הארץ אשר-נסבע יהוה לא-במי-ם;² וזכור את-כל-הדין אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה שניה לנטך לנטך לנטך את-אשר בליבור התשمر מצוותינו¹¹ אס-לא;³ זענוך וירעבך ויאכלך את-המן אשר לא-ידעת ולא ידעו אבותיך למען הוּדָעך כי לא על-הלחם לבדו ויחיה האדים כי על-כל-מושא פרי-יהה כי-יה האדים;⁴ שמלתך לא בלטה מעיליך ונגלך לא באקה זה ארבעים שנה;⁵ יודעת עם-לבבך כי כאשר יוסר איש א-ת-בָּנָה ויהוה אלהיך מיסרך;⁶ ושמרת את-מצוות יהוה אלהיך לבלכת דרכיו ולירא אתו;⁷ כי יהוה אלהיך מביאך אל-ארץ טוביה נגלי מים עינות ותהמת נצאים בבקעה ובהר;⁸ ארץ חיטה וגפן ותאנה ורימון ארץ-ישראל שמן ודבש;⁹ א-רץ אשר לא במסכת תאכל-הה ללחם לא-תחסור כל בה ארץ אשר אבנינה ברול וגהריה תחאב ותחש;¹⁰ ואכלת ושבעת וברכת את-יהה אלהיך על-הארץ הטבה אשר גנטך;¹¹ השמר לך;¹² ור-תשחך את-יהה אלהיך לבתי שמר מצוטיו ומשפטיו וחקתו אשר-An-כי מצוין היום;¹³ פון-תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת;¹⁴ בקריך וצאניך ורבנן וכסף וחוּב ויב-ה-לֵך וכל א-שְׁרַלְך ויב-ה-ך: ור-ום לבבך ושכחת את-ירעה אלהיך המוציאר מארץ מצוים מבית עבדים;¹⁵ המוליך במדבר | הגדל והנורא נחש | שור ועקרב וצפאו אשר א-ר-ק-ים המוציאר לך מים מ-א-ר-ח-ל-ים;¹⁶ המאכלך מון במדבר אשר לא-ידעו אבותיך למען נסתך להיטבן באחריתך;¹⁷ ואמרת לבבך כי ועטני ידי עשה לי את-המלח הוה;¹⁸ וזכור את-יהה אלהיך כי הוא הננו לך כח לעשות חיל למען ה-ק-ים א-ת-בָּרִיתו אשר-נסבע לא-ב-ת-וֹרָה כ-יומ-הזה;⁹ וזה א-מ-ש-ח-ת תשכח את-יהה אלהיך וילכאת אחר אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי בכם ה-י-ם כי א-בָּד ת-א-בָּד-וּן;²⁰ כנויים אשר יהוה מאבד מפניכם כן תאבדו עקב לא תשמלען בקועל יהוה אלהיכם:⁹

"c:Sp3ms" strong= "He,Ncf" lemma= "מצווה" 2:8¹¹ | מצווה | lemma= "מצווה" 2:8¹¹

Chapter 9

¹ שמע ישראל אתה עבר ה-י-ם א-ת-בָּרִיתך לבא לרש-ת גוּם גְּדוּלָם ועַצְמָם מפרק ערים גדלות וברצת בשמיים: ² עמי-גדול ור-ום ב-נִי עֲנָקִים אשר אתה ידעת ואתה ש-מ-ע-ת מי-ת-צ-ב ל-פ-נִי ב-נִי עֲנָק:³ יודעת ה-י-ם כי יהוה אלהיך אשר-ב-ה-רֶבֶב לה-ז-רֶבֶב א-שְׁא-לְהָה א-מ-לְפָנָי לאמ-ר ב-צ-ד-ק-ה-י ה-ב-י-א-נִי יהוה לרש-ת א-ת-ה-א-ר-ץ ה-ז-א-ת ובר-ש-ע-ת הגוּם ה-א-לְהָה יהוה מ-ו-ר-י-ש-ם מ-פ-נִי:⁵ לא ב-צ-ד-ק-ה-י ובו-ר-לְבָבֶך א-ת-ה-ה בא לרש-ת א-ת-א-ר-צ-ם כי ב-ר-ש-ע-ת | הגוּם ה-א-לְהָה יהוה אלהיך נ-ז-ן ל-א-ת-ה-א-ר-ץ ה-ז-א-ת ו-ל-מ-ע-ן ה-ק-ים א-ת-ה-ד-בָּר אשר נ-ש-ב-ע יהוה ל-א-ב-ת-וּן ל-א-כ-ר-ה-מ- ל-צ-ח-ק ול-יע-ק-ב:⁶ יודעת ל-א ב-צ-ד-ק-ה-י יהוה אלהיך נ-ז-ן ל-א-ת-ה-א-ר-ץ ה-ז-א-ת ה-ז-א-ת ל-ר-ש-ת ה-ז-א-ת כ-י ע-מ-ק-ה-ש-ה-ע-ר-ף א-ת-ה-ה:⁷ ז-ר-כ-א-ל-ת-ש-ל-ח-ת א-ת א-ש-ר-ה-ק-צ-פ-ת א-ת-יה-ה אלהיך ב-מ-ד-בָּר ל-מ-ר-ה-ז-מ א-ש-ר-צ-א-ת | מ-א-ר-ץ מ-א-ר-ים ע-ד-ב-א-כ-ם ע-ד-ה-מ-ק-ז-ם ה-ז-ה מ-מ-ר-ים ה-י-ת-י-ם ע-מ-יה-ה:⁸ ו-ב-ח-ר-ב הק-צ-פ-ת א-ת-יה-ה ו-י-ת-א-נ-י יהוה ב-כ-ם ל-ה-ש-מ-י א-ת-כ-ם:⁹ בע-ל-ע-י ה-ה-ר-ה ל-ק-ח-ת ל-ו-ת-ה הא-ב-נ-ים ל-ו-ת-ה ה-ב-ר-י-ת א-ש-ר-כ-ת יהוה ע-מ-ק-ים ו-א-ש-ב-ה-ר א-ר-ב-ע-ים ו-ו-ם א-ר-ב-ע-ים ל-י-ה ל-ח-ם ל-א-כ-ל-ת-וּ ו-ו-ים ל-א-ש-ת-י-ת:¹⁰ ו-מ-ן יהוה אל-י א-ל-י א-ת-ש-נ-י ל-ו-ת-ה הא-ב-נ-ים ק-ת-ב-ים ב-א-כ-ב-ע-א-ל-ה-י-ם ו-ע-ל-י-ם כ-ל-ל-ה-ד-ב-ל-י-ם אשר ד-ב-ר יהוה ע-מ-ק-ם ב-ה-ר מ-ת-וּ ר-א-ש ב-י-ם ה-ק-ה-ה:¹¹ ו-יה-י מ-ק-ץ א-ר-ב-ע-ים י-ם ו-א-ר-ב-ע-ים ל-י-ה נ-ז-ן יהוה אל-י א-ל-י א-ת-ש-נ-י ל-ו-ת-ה הא-ב-נ-ים ל-ו-ת-ה ה-ב-ר-י-ת:¹² ו-א-מ-ר יהוה אל-י ק-וּם ר-ד מ-ה-ר-מ-ה צ-וּת ע-מ-ן אשר ה-ו-צ-א-ת מ-מ-צ-ר-ים ס-רו מ-ה-ד-בָּר אשר צ-וּת-ם ע-ש-וּ ל-ה-ם מ-ס-ה-ה:¹³ ו-א-מ-ר יהוה אל-י ל-א-מ-ר ר-א-י-ת א-ת-ה-ע-ם ה-ז-ה ו-ה-ג-ה ע-מ-ק-ה-ש-ה-ע-ר-ף ה-ז-ה:¹⁴ ה-ר-ך מ-ק-נוּי ו-א-ש-מ-ל-ס א-ת-ש-ל-מ-מ מ-ת-ח-ת ה-ש-מ-ים ו-ע-ש-ה א-ו-ת-ה-ן ל-ג-ו-י-ע-צ-וּם ו-ו-ב-מ-ק-נוּ: ¹⁵ א-ל-פ-ן ו-א-ר-ד מ-ו-ה-ה-ר ו-ה-ה-ר ב-ע-ר ב-א-ש ו-ש-נ-י ל-ח-ת ה-ב-ר-י-ת ע-ל ש-ת-וּ ו-ד-י:¹⁶ ו-א-ר-א ו-ה-ג-ה ח-ט-א-ת-מ ל-יה-ה אלהיך ג-ש-וּת-ם ל-בָּל ע-ג-ל מ-ס-ה-ה ס-ר-ת-מ מ-ה-ר מ-ו-ה-ר-ך א-ש-ר-צ-וּ יהוה א-ת-כ-ם:¹⁷ ו-א-ת-פ-ש ב-ש-נ-י ה-ל-ז-ת ו-א-ש-ל-ל-ס מ-ע-ל ש-ת-וּ ו-ד-י ו-א-ש-ב-ר-ם ל-ע-י-יכ-ם: ¹⁸ ו-א-ת-נו-פ-ל ל-פ-נ-י יהוה ק-ר-א-ש-נוּ א-ר-ב-ע-ים י-ם ו-א-ר-ב-ע-ים ל-י-ה ל-ק-ם ל-א-כ-ל-ת-וּ ו-ו-ים ל-א-ש-ת-י-ת ע-ל כ-ל-ח-ט-א-ת-מ אשר ח-ט-א-ת-מ ל-ע-ש-וּת ה-ר-ע

בעיני יהוה להכיעיסו:¹⁹ כי יגַּרְתִּי מִפְנֵי הָאָרֶף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עַלְיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמֻעַ יְהוָה אֱלֹהִים בְּפָעָם הַהוּא:²⁰ וְבָאָהָר

התאנף יהוה מאי לשמשידון ואთפלל גס-בעד אהרן בעת ההוא²¹ ואתי-חטאתכם אשר-עשיתם את-העגל ליה-חתן²² ואשרנו אתה | באש

ואכלת אתה עד אשר-יך לטער ואשלך את-עפורה אל-הנחל הייד מזיהה:²³ ובתבערה ובמפה ובקבורת התאותה מקצתים הייתם

את-יהוּה:²³ ובשלה ויהה את-כם מקדש ברנע לאמר על ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמור אתי-פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו²⁴

ולא שמעתם בקהל:²⁴ ממרם הייתם עם-יהוּה ניומ דעתיכם:²⁵ ואתנול לפניו יהוה את ארבעים היום ואתי-ארבעים הלילה אשר

התנפלו כי אמר יהוה להשמד את-כם:²⁶ ואתפלל אליו-יהוּה ואמר אדני יהוה אל-תשחת עmr ונתלה אשר פקיית בנדרך אשר-הוא צאת

ממצרים ביד חזקה:²⁷ זכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תפונ אל-יקשי העם הזה ואל-רשען ואל-חטאנו:²⁸ פריאמרו הארץ אשר

וזואתנו משם מבלי יכולת יהוה להביעם אל-הארץ אשר-דבר להם ופושנוו אוטם הוציאם להמתם במדבר:²⁹ והם עמק ונחלך אשר

הוזלאת בכתף הנזר ובירען הנטויה:⁹

Chapter 10

¹ בעת ההוא אזכיר יהוה אלי פסל-לן שנילוחת אבני קריאנים ועלה אליו הדרה ועשית לך ארון עץ אכתיב על-הלהחת את-הדברים אשר הין על-הלהחת הראנסים אשר שברת ושמתם בארון:³ בצעש ארון עצי שטים נאפסל שנילוחת אבני קריאנים ועל הדרה ושני זלחת בזיה:⁴ ויכתב על-הלהחת כמכותך בראשון את עשרה הדברים אשר דבר יהוה אליכם בחר מטור האש בזום הקהיל ויתנס יהוה אלי:⁵ ואפנ' וארד מדרה-הדר ואשם את-הלהחת בארון אשר עשתי ויזרו שם כאשר צניע יהוה:⁶ ובני ישראל נסעו מבארת בני-יעקב מוסרה שם מארון יזכור שם וכחן אל-עזר בון-מתחתי:⁷ ממש נסעו הגנדגה ומורה-גנדגה יטבתה ארץ מימי: ⁸ בעת ההוא הבזיל והתה אתי-שבט הלווי לשאת את-ארון ברית-יהוּה לעמד לפניו יהוה לשרתו ולבך בשמו עד היום הזה:⁹ על-ן לאייה ללי חלק ונחלה עם-אחייו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהו לו:¹⁰ ואננו עמדתי בהר כימים הראנסים ארבעים יום ורביעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם זהה לא-יבאה יהוה השתיתק:¹¹ ואמר יהוה אליו קום לך למסע לפניו העם ויבאו ורשו את-הארץ אשר-נשבעתי לאבכם לסתם לסתם להם:⁹

¹² עתהישראל מה יהוה אלהים שאל מעמך כי אם-ליראה את-יהוּה אל-היכן לילכת בכל-דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את-יהוּה אלהים בכל-לבבך ובכל-נפשך:¹³ לשמר את-מצוות יהוה ואת-חקתי אשר-ענקינו מצו ניום לטוב לך:¹⁴ הנה אלהים השמים הארץ וככל-אשר-רביה: ¹⁵ הנה באבותינו חשק יהוה לאהבה אותם ובחר בזעם אחוריים בכם מכל-העיקם ביום זה:¹⁶ ומולתם את-עלת לבכם וערופם לא תקשו עוד:¹⁷ כי יהוה אלהים הוא אלהי האלים ואדני האדים האל הנזר והנורא אשר לא-ישא פנים ולא יכח שחד:¹⁸ עשה משפט יתום ואלמנה ואהבת לרתת לו ללחם ושמלה:¹⁹ אהבתם את-הנוגר כיראים הייתם בארץ מצרם:²⁰ את-יהוּה אלהים תירא את-תעבך ובן-תדבק ובשמו תשבע:²¹ הוא תהלהך והועך אל-היכן אשר-עשרה אתך את-הגדלת ואת-הנוראת הלאה אשר ראו גיניך:²² בשבעים נפש ורדנו אבותינו מצרים ועתה שמן יהוה אלהים כוכבי השמים לרוב:

Chapter 11

¹ אהבת את יהוה אלהים ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצותו כל-הימים: ² יזעטם היום כי לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה אלהים את-זידלו את-זידן החזקה וזדען הנטויה:³ ואתי-אתניתיו ואתי-מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצנו:⁴ ואשר עשה לחיל מצרים לסופיו ובורכו אשר עשה בדורם מקרים אחדים ברדוף אחריהם והנורא אשר-הנורא אשר עשה בזאת היום זה:⁵ ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום הזה:⁶ ואשר עשה לדתך ולאבירים בני אל-אב בזראובן אשר פצתה הארץ את-ifies ותבלעם ואתי-בתיים ואתי-האלים ואת-זידן אשר-בר-ליקום אשר בזראובן קרבן כל-ישראל:⁷ כי עיניכם הראת את-כל-מעשה יהוה הנזר אשר עשה:⁸ ושמרתם את-כל-המצו אשר-ענקינו מצו ניום למן תחזקון ובאתם וירושתם את-הארץ אשר-אתם עברים שמה לרשתה:⁹ ולמען תארכו ימים על-האדלה אשר-נסבע יהוה לאבותינו לסתם להם ולזרען ארץ זבת חלב ודבש:¹⁰ כי הארץ אשר-אתה בא-ישמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר-יאת-תזרעך והשקיית ברגן בין הירק:¹¹ והארץ אשר-אתם עברים שמה לרשתה הארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתחם:¹² ארץ אשר-יראה אלהים דרש את-הנוראת הלאה אשר-הנוראת השנה ועד אחריות שניה:¹³ וזה אמי-שםע תשמעו אל-מצוות אשר-ענקינו מזוה את-כם היום לאהבה את-יהוּה אלהים ולעבדו בכל-לבבכם בכל-נפשכם:¹⁴ ונתחתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת-דין ותירשך וצחה:¹⁵ ונתחתי עשב בשדה להמתך ואכלת ושותה: השמן לך פן ופתח לבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחים והשתחויהם להם:¹⁷ ותירה אפייה בכם ועצר את-הশמים ולא-יהה מטר והאדלה לא תמן את-יבולה ואבדתם מהריה מעל הארץ הטבה אשר-יהה נתן لكم:¹⁸ ושמחתם את-דבכם ועל-נפחים וקשרתם אתם לאות עלי-דים והוא לוטפות בין עיניכם:¹⁹ ולמדתם אתם את-בניכם לדבר גם בשתקה ביביתך בבלכתך בזור ובסביבה ובזומר:²⁰ וכנתבתם על-מושזות ביתך ובשעריך:²¹ למן רבבו ומיכם ומי בנים על האדלה אשר-נסבע יהוה לא-בניכם לתהם כימי השמים על-הארץ:²² כי אם-שלמו תשמרן את-כל-המצו ה зат אשר-ענקינו מצהה את-הנוראת להמתה לאהבה את-יהוּה אלהים לסתם בכל-דרכיו ולדקה-הבן:²³ והויש יהוה את-כל-הנוראים האל מלפניים וירשתם גנים גולים ועצמים מכם:²⁴ כל-המקום אשר-תזרע

כפריגלכם בו לכם יהיה מורה מדבר והלבנון מורה הנוריפות ועד הים האחרון יהיה גבולכם:²⁵ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יונן | יהונה אליהיכם על-פני כל הארץ אשר תדרכו בנה כאשר דבר לכם: ס²⁶ ראה אני נתן לפניכם היום ברכה והללה:²⁷ את-הברכה אשר תשמעו אל-מצות יהונה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם מחר ליום זה ואלהיכם תשמעו אל-מצות יהונה אלהיכם וסורתם מורה דרכך אשר אנכי מצוה אתכם היום לנחת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:²⁸ וזה כי יביאך יהונה אלהיכם אל-הארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה וננתה את-הברכה על-הר גזרם ואתי-הקללה על-הר עיבל:³⁰ הלא-הלהמה בעבר הירדן דרך מבוא השם בא-ארץ הכנעני היושב בערבה מול הגלון אצל אלוינו מורה:³¹ כי אם עברים את-הארץ אשר יהונה אלהיכם נתן לכם וירושתם אותה ישבთם-ביה:³² ושמרתם לעשות את כל-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

Chapter 12

אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהונה אלהיכם אבותינו לך לרשתה כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה:² אבל תְּאַבְּדוּן אֶת-כָּל-הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר עָבֹדוּ שְׂמָחוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יְרִשְׁתִּים אֶת-אֱלֹהִים הַרְמִים וְעַל-הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת כָּל-עַز רענן:³ ונצחתם את-מִזְבְּחָתֶם וְשִׁבְرָתֶם את-מִצְבָּתֶם וְאֲשֵׁר-הַמִּזְבְּחָתֶם תִּשְׁרְפּוּ בְּאֶשׁ וְוֹסֵלִי אֱלֹהִים תְּגֻדְלוּן וְאַבְדָּתֶם את-שְׁלָמֶם מִזְבְּחָתֶם הַהְוָא:⁴ לא-תְּעַשׂוּ כֵּל ליהוָה אלהיכם:⁵ כי אם-אֶל-הַכְּלָיִם אֲשֶׁר-בָּהֶם יהונה אלהיכם מִכְלֵשׁ-שְׁבָטִים לשום את-שםו שם לשכנו תדרשו באת-שםה:⁶ והבאתם שמה על-תיכם וחביביכם ואט משפטיכם ותורתיכם זיכם ונדריכם ונדבתיכם ובכורת בקריכם ואנכם:⁷ ואכלתם שם לפני יהונה אלהיכם ושמחתם בכל-משלח ודכם אטם ובתיכם אשר ברוך יהונה אלהיכם:⁸ לא-תְּעַשׂוּ כֵּל ליהוָה אלהיכם בזאת-היום איש כל-השְׁרָבָעָנוֹן:⁹ כי לא-באתם עד-עטמה אלה-המנוחה ואל-הנחלת אש-יריהוָה אלהיכם בזאת-היום שמו שם טהרה תביאו את כל-אשר אנכי מצוה לכם מיכלי-איביכם מסביב ושבתיכם:¹¹ והוא המקום אשר-יבחר יהונה אלהיכם בזאת-היום בא-ארץ אשר-יריהוָה אלהיכם מונחיל אתם והניח לכם מיכלי-איביכם מסביב ושבתיכם:¹² ושהם שמה תביאו את כל-אשר אנכי מצוה>You ותורתיכם ובחיכם ותורתיכם זיכם וככל-מבחן נדריכם אשר-דרשו ליהוָה:¹³ ושמחתם לפניו יהונה אלהיכם אתם ובונייכם ובנייכם ובנייכם ובנייכם ואמתהיכם והלוּי אשר-שביריכם כי אין לו חלק ונסלה את-כם:¹⁴ רק שערת-העליתם בכל-מקום אשר-תראה:¹⁵ כי אם-במקום אשר-יבחר יהונה בא-מץ שבטיך שם תעלה על-יתך ושם תעשה כל אשר-אנכי מצוֹן:¹⁶ רק בכל-אות נפשך תבחח | ואכלת בשד כברכת יהונה אלהיכם אשר-נתולך בכל-שערו הטמא והטהרו יאכלנו כאיל:¹⁷ רק הדקם לא-תאכלו על-הארץ תשפכנו כמיים:¹⁸ לא-תותכל לא-אכל בשעריך משער דגניך ותירשיך וצברה ובכורת בקריך וכינדריך אשר-תדרין ונדבתיך ותורתיכם זיכך:¹⁹ כי אם-לפנוי יהונה אלהיכם תאכלו במקום אשר-בתוכו יהונה אלהיכם בו אטמה ובבניך ובתך ועביך ואמתך ולהוּי אשר-בשעניך ושמחתך לפני יהונתך בכל-משלח:²⁰ המשמר לך פְּנַי-תְּעַזֵּב אֶת-הַלְּוִי כָּל-יָמִיךְ וְהַלְּוִי כָּל-יָמִיךְ יהונה אלהיכם בא-ארץ דבר-לְוִי ואמרת-אכלת כל-בשר קידוחך נפשך לא-אכל בשר צויתך ואכלת בשעריך בכל-אות נפשך:²¹ אך כאשר יאכל יהונה אלהיכם לשום שמו שזבחת מבורך ומצאנך אשר-נתנו יהונתך לא-אכל בשר קידוחך נפשך כי הדם הוא הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר:²² את-הצבי ואת-האיל כן תאכלו הטעמא והטהרו ויחדו יאכלנו:²³ רק חזק לבתני אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר:²⁴ לא-תאכלו על-הארץ תשפכנו כמיים:²⁵ לא-תאכלו למען ייטב לך ולבניך אחריך עד-עולם כי תעשה הטוב אל-היה ותדריך תsha ובאת אל-היקום אשר-יבחר יהונה:²⁶ רק קדשיך אשר-יריהוָה לך ותדריך תsha ובאת אל-היקום אשר-יבחר יהונה:²⁷ עשית על-יתך הבשר והדם על-מזבח יהונה אלהיכם ודים-זבחיך ושפיך על-מזבח יהונה אלהיכם:²⁸ שמר ושמעת את כל-הדברים האלה אשר-אנכי מצוֹן למען ייטב לך ולבניך אחריך עד-עולם כי תעשה הטוב אלהיך ותדריך תsha:²⁹ כי יכירות יהונה אלהיכם א-ת-ה-גִּוִּים אשר-אתה בא-שמה לרש-אתם מפניך וירשת אתם ושבת בארצם:³⁰ המשמר לך פְּנַי-תְּנַקֵּש אֶת-הַרְמִים מפניך ופְּנַי-תְּדַרֵש לְאֶלְהָיוּם לאמור-אייה יעבדו יאלה את-אלהי-הוּם וא-ע-שָׁרָה-הָכָן גם-אני:³¹ לא-תעשה כן ליהוָה אלהיך כי כל-תוועבת יהונה אשר-שנא עשו לאלהיכם כי גם את-בניהם ואת-בננותיהם ו Shepard באנש אל-היהם:

(3:1) את כל-הדבר אשר-אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לאותך עליו ולא תגער ממנה:

Chapter 13

1(2) כי יקום בקרבן נבייא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת:³ ובאות והמוות אשר-דבר אליך לא אמר נלכה אחריו אלהים אחרים אשר לא-ידעתם ונעדרם:³ לא-תשמע אל-דברי הנבניה הוה או אל-חולם החלום הוה כי מנשה יהונה אלהיכם את-כם לדעת היישכם אהבים את-יהוָה אלהיכם בכל-לבבכם ובכל-נפשכם:⁴ אחרי יהונה אלהיכם תכלו ואתנו תיראו ואת-מצותיו תשמרו ובכל-ה תשלמו ואתנו תעבדו ובנו מדבקון:⁵ והגביא הרהוא או חלם החלום הוה או יומת כי דבר-פְּרָעָה על-יהוָה אלהיכם המוציא את-כם | מארץ מצרים ופְּדָך מבית עבדים להודיע מורה דרכך אשר-צורך יהונה אלהיכם לצלחת בה ובערת הרע מקרben:⁶ כי יסיתך אתיך בז-אליך ואובניך או-דיבתך או | אשת-חיקיך או רעך אשר-קנופש בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר-לא-זעמת אתה ואבתך:⁷ מאלהו העמים אשר-סבירתיים הקרבנים אליך או הרחוקים מפרק מזבח הארץ ועד-קצת הארץ:⁸ לא-תatabה לו ולא-תשמע אליו ולא-תחוץ עינך עליו ולא-תחכם ולא-תכסה עליו:⁹ כי הרג תחרגנו יזכר תהיה-בָּן בראשונה להמייתו ויד כל-העם באחרונה:¹⁰ וסקלתו

באבנים ומית כי בקש להדיחן מעלה יהוה אלהין המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:¹¹⁽¹²⁾ וכל ישראל ישמעו ויראוון ולא יוספו לעשות דבר הרע זהה בקרובן:¹²⁽¹³⁾ כי תישמע באחת עזרך אשר יהוה נתן לך לשבת שם לאםך:¹³⁽¹⁴⁾ וצאו אנשימים בני-יברילולען מקרבען וידיוו אתיישבי עירם לאמר נלזה ונעבה אלהים אחרים אשר לא-ידעתם:¹⁵⁽¹⁴⁾ ודרשת וחורת שאלת היטב והנה אמרת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרובן:¹⁶⁽¹⁵⁾ הנה מכה אתיישבי העיר ההוא¹⁷ לפי-חרב החרם אתה ואתי-כל-אשר-בה וא-ת-בר-המטהה לפי-חרב:¹⁷⁽¹⁶⁾ ואת-כל-שללה תקבץ אל-תוךך ושרפת באש את-העיר ואת-כל-שללה כליל להו אלהיך ורוחם ורוחך והרבך כאשר נשבע עולם לא תבנה עוד:¹⁸⁽¹⁷⁾ ולא יזבק ביזב' מאומה מונחמתם למען ישוב יהוה מחרון אף וגטולך רחמים ורוחך והרבך כאשר נשבע אבתיך:¹⁸⁽¹⁹⁾ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור את-כל-מצוותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הימר בעני יהוה אלהיך:

"strong= "d:H1992" x-morph= "He,Td:Pp3fs lemma="היא | ה" היא | 13:15

Chapter 14

¹ בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תגדרדו ולא-תשים קורתה בין עיניכם למית: ² כי עם קדוש אלהיך ובן בתר יהוה להוות לו עם סגלה מכל העמים אשר על-פני האדקה:³ לא תאכל כל-תוועבה: ⁴ זאת הבאה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים:⁵ אייל ואבו ויחמור ואקו ודיישן ותאו וצמר:⁶ וכל-בהלה מפרסת פרסה ושם פראות מעלה גרה בבהמה אתה תאכלו:⁷ אך אתי-זה לא תאכלו ממעלי הגירה ומפריסי הפרסה השסועה את-הגמל ואת-הארנבת ואת-השפן כי-מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם:⁸ ואתי-החויר כימפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא لكم מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:⁹ ואתי-זה תאכלו מכל אשר זקים כל-אשר-לו סנפיר וקשקשת תאכלו:¹⁰ וכל אשר אוילן סנפיר וקשקשת לא תאכלו טכאו لكم:¹¹ ככל-ציפור טהרה תאכלו:¹² זהה אשר לא-תאכלו מכם הנשר והפרס והעזינה:¹³ והראה ואתי-האה ותא-הנין למיניה:¹⁴ ואתי-זה בת היונה ואתי-התחמס ואתי-השחף ואתי-הנץ למיניה:¹⁶ ואתי-הכוס ואתי-הינשוף והתנשמת:¹⁷ וזה-הקת ואתי-הרכמה ואתי-השלן:¹⁸ והחסידה והאנפה למיניה והדוכיפת והעטלף:¹⁹ וכל שraz השוף טמא הוא לא ואכלו:²⁰ ככל-עוף טהור תאכלו:²¹ לא תאכלו כל-בנבלת גרג אשר-בשערך תתננה ואכלת או מכך לנכרי כי עם קדוש אלהיך לא-תابتשל גדי בחלב אמו:²² עשר תשער את כל-תבואה ערען היוצא השדה שנייה:²³ ואכלת לפני יונה אלהיך ממעל הדור כי לא תוכל שאתו כי-רחק ממעך המלום אשר בחר יהוה וצאנך למען תלמד לוראה את-יהוה אלהיך כל-הימים:²⁴ ומיירבה ממעל הדור כי לא תוכל להלכט אל-המלך אשר דגנן תירשם וצחרך ובכלה בחרה אל-היה לשם שמו צים כי יברך יהוה אלהיך:²⁵ וונתמה בכיסף וצרת הכסף בידך והלכט אל-המלך אשר דגנן תירשם וצחרך ובכלה בחרה הכלס' בכל אשר-תאותה ופשל בבקר ובצאן ובין ובשר ובבל אשר תשאל נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:²⁷ הלווי אשר-בשעירין לא תעבנו כי און לו חלק ונחלה עמר:²⁸ מקצתה | שלש שנים תוציא את-כל-מעשר התבאות בسنة הראה והנחת בשעריך:²⁹ ובא הלווי כי אוילן מלך ונחלה עמר אונר והיותם והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברך יהוה אלהיך בכל-מעשך זיך אשר תעשה:

Chapter 15

¹ מzech שבע שנים תעשה שמיטה:² זהה דבר המשטה שמוט לבעל משה ידו אשר ישעה ברעהו לא-ייגש אתי-עהו ואתי-אהיו כי-קרא שמטה יהוה:³ ואתי-הנכר תגש ואשר יהוה לך את-אתוך תשפט ידו:⁴ אפס כי לא יהוה-בקן אבינו כירך יברך יהוה בא-ארץ אשר יהוה אלהיך נטולך נמליה לרשותה:⁵ רק אם-ישמע תשמע בקהל יהוה אלהיך לשمر לעשות את-כל-המצונה הזאת אשר אנכי מצוך היום:⁶ כי יהוה אלהיך בברך כאשר דבר-לך והעטת גוים ובאים ותעטת ומשלת בגוים רבים ובן לא ומשלוס:⁷ כי יהוה בך אבינו מאחד אחיך באחד שעליך בוארך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאכץ את-לבבך ולא תקופץ את-ידך הלא-האיון:⁸ כי-פתח תפתח את-ידך לא והעטת תעבילנו זי מחסלו אשר יחסר לך:⁹ השמר לך פריהיה דבר עמל-לבבך בלול לאמר קרביה שנתי-השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האבינו ולא תמן לו וקרא עליך אל-יהוה והיה בך חטא:¹⁰ נתן תמן לו ולא-ירע לבבך בתהך לו כי בגל | הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל-מעשר ובכל משילך ידעך:¹¹ כי לא-יחד אבינו מקרב הארץ עלי-ך אנכי מצוך לאמר פתיח תפתח את-ידך לא-חיך לעינך ולאבונך בארץ:¹² כי-ימכר לך אתיך העברי או-קעברה ועבדך שיש שנים ובעשנה השביעת תשלחנו חפשי מעקה:¹³ וכי-תשלחנו חפשי מעקה לא תשלחנו ריקם:¹⁴ העניק תעניך לו מצאנך ומגריך ומיקבר אשר ברך יהוה אלהיך תנתן:¹⁵ זיכרת כי עבר רקיית הארץ מצלמים יוזך יהוה אלהיך על-ך-Anki מצוך את-הדבר הזה היום:¹⁶ והוא כי-יאמר אלהיך לא יצא מעקר כי אהבך ואתי-ביבך את-זיך כי-יטוב לו עמר:¹⁷ ולקחת את-המורצע ונתחה באזנו ובצלת והיה לך עבד עולם ואף לא-מנך תעשה:¹⁸ לא-ייקשה בעינך בשלחך ובצאנך הזכר מתקדש ליהו משנה שכר שכיר עבדך שיש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה:¹⁹ ככל-הбелוך אשר יולד בקהל ובצאנך הזכר מתקדש ליהו אלהיך לא-תעבד בבעל שורך ולא-תמנ בוכר צאנך:²⁰ לפניו יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקומם אשר-יבתר יהוה אתה וביתך:²¹ וכי-יהה בו מום פסן או עור כל מום רע לא-תזבחנו ליהוה אלהיך:²² בשעריך תאכלנו הטמא והטהורי ייחדו צבוי וכיאל:²³ נק את-זיכמו לא תאכל על-הארץ תשפכו כמום:

Chapter 16

¹ שמר את־חדר האלבוב ועשה פסח ליהוה אלֹהיך לֵי בחודש האבוב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילך;² זבחת פסח ליהוה אלֹהיך צאן ובקור במקומם אשר־יבחר יהוה לשכנךomo שם:³ לא־תאכל עליו חלץ שבעת ימים תאכל־עליו מצות לחם עזני כי בחפוץך יצאת הארץ מצרים למען תפרק את־יומם צאתך הארץ מקרים כל ומי חיין;⁴ ולא־יראה לך שר אחר בכל־גבלה שבעת ימים ולא־ילוון מנה־בשך אשר תבח בערב ביום הראשון לבקור;⁵ לא תוכל לזבח את־הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך מצרים: ⁷ ובשلت ואכלת במקומם אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכנךomo שם זבח את־הפסח באחד שעניך אשר־ייראה לך נמן לך;⁶ כי אם־אל־הפקום אשר־יבחר יהוה בערב בvakor והלכת לא־הילך;⁸ ששת ימים תאכל מצות ובינום השבעי עצרת ליהוה אלהיך נתן לך:⁹ שבעה שבעת מלאכה: ¹⁰ ועשית חג שבעת ליהוה אלהיך מסת נדבת זיך אשר תנען כאשר־יברכך יהוה אלהיך: וזה חרם בקהמה תחול בספר שבעה שבעתות:¹¹ ועשית חג שבעת ליהוה אלהיך מוגרנו ומיהבר: ¹² זכרת כי־עבדה היהית במצרים ושמרת ועשית את־החקים האלה:¹³ חג הסכת מעשה לך שבעת ימים ביבחר יהוה אלהיך לשכנךomo שם:¹⁴ שמחת בחגך ובבקור ובתקון ועבדך ואמתך והלווי והגָר והיומות והאלמנה אשר־יברכך במקומם אשר שלווש פעים | בשנה להיה אלהיך במקומם אשר־יבחר יהוה כי־יברכך יהוה אלהיך בכל־תבואתך ובכל־מעשה ידיך והיית אך שמתה:¹⁶ שלווש פעים | בשנה וראה כל־זוכרך את־פניך | יהוה אלהיך במקומם אשר־בחו בחתן הפatzות ובchein השבעות ובchein הסוכות ולא וראה את־פניך יהוה ריקם:¹⁷ איש כמנתן ידו כברכת יהוה אלהיך אשר גנתרך:¹⁸ שפטים ושתורים תתurnal בכל־שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ושפטו את־העם משפט־צדך:¹⁹ לא־תטע משפט לא תכior פנים ולא־תתקח שחד כי השחד יעור עני מכם ויטלך דבריכם:²⁰ צדק צדק גרזך למן תחייה וירשת את־הארץ אשר־יראה לך נמן לך:²¹ לא־תטע לך אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ²² ולא־תקום לך מצבה אשר נשא יהוה אלהיך:

Chapter 17

¹ לא־תטבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה במו מם כל־דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא:² כי־ימצא בהרבך באחד שעניך אשר־ייראה אלהיך ננן לך איש או־אשה אשר יעשה את־הרבע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריוין:³ يولך ועבד אליהם אחרים וישתחוו להם ולשמש | או יירוח או לכ־צבא השם אשר לא־צוני: ⁴ והגד־לב ושמעת ודרשת הילב והנה אמרת נקון הקבר בעשתה התועבה הזאת בישראל:⁵ וחוצאת את־היאש הへוא או־את־היאש הへוא אשר עשו את־הקדבר הרע הזה אל־שעריך את־היאש איש־היאש וסקלתם באבנים זקנונים:⁶ עלי־פי | שנים עדים או שלשה עדים יונת הקט לא יולת עלי־פי עד אחד: ⁷ יז העאים תרייהובן בראשנה להכינוי ויד כל־העם באחרינה ובעודת הרע מהורגה:⁸ כי יפלא מפרק דבר למשפט ביזידם | לדם ביזידם ובין גנג לעגע דבר ריבת בשעריך והקמת וועלית אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בנו:⁹ ובאמת אל־הכהנים הלוים ואלה השפט אשר היה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ¹⁰ ועשיות עלי־פי הדרב אשר־יגידו לך מורה־העם לך מטהר את־היה ושםת לעשوت כל־אשר־יורוק:¹¹ עלי־פי התורה אשר־יורוק ועל־המשפט אשר־יאמרו לך תעשה לא־תשׂור מורה־הקדבר אשר־יגידו לך ימין ו舍קאל:¹² והוא־יש אשר־ייעשה בזידון לבלוו שמע אל־הכהן העמד לשורת שם את־יהוניה אלהיך או־אל־השפט ומתה האיש הへוא ובערת הרע מישראל:¹³ וכל־העם ושמו ויראו ולא ויזידון עוד: ¹⁴ כי־תגּבָא אל־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירושתה ושבטה בה ואמרת אשכלה עלי מלך כל־הגּוּן אשר־סבובתו:¹⁵ שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בז מהרב אוחז תשים עלי מלך לא תוכל לחת עלי־איש נקרי אשר לא־אוחז הוה:¹⁶ רק לא־ירבה־לו סוטים ולא־יבש את־העם מצרים להמן המרבות סוס ויהוה אמור לכם לא תספונן לשוב בדרכך הוה עוד:¹⁷ ולא ירבה־לו נשים ולא יסור לבבו וכקסן והרב לא־ירבה־לו פאך:¹⁸ וזה כשבתו על כסא מלכותו וכותב לו את־משנה התורה הזאת על־ספר מלפני הכהנים הלוים:¹⁹ והיה עמו וקרא בו כל־ימי חייו למן ולמוד ליראה את־יהוניה אלהיך לשמור את־כל־דברי התורה הזאת ואת־החקים האלה לעשיהם:²⁰ לבלי תומי רומי־לבבו מפאתיו ולבלי תומי־סור מנדפツה ימין ו舍קאל למן יאריך ימים על־מלךיכו הוה וגנוני בקרוב וישראל: ²¹

Chapter 18

¹ לא־יהונה לכנים הלוים כל־שבט לוי חלק ונחלה עם־ישראל איש יהוה וzychו ואכלון:² ונחלה לאי־יהונה־לו בקרב אתחיו יהוה הוה ונחלתו כאנש דבר־לו:³ זהה יהוה משלפט הכהנים מאת העם מאת זבחתי הזבח אם־שזור אמרת־הזה ונתן לך נחורה והלחחים והקביה:⁴ ראשית דגון תיריש וצברה וראשית גז צאנך תנען:⁵ כי בו בחר יהוה אלהיך מכל־שבטיך לעמך לשורת שם־יהוניה הוה ובנינו כל־הרים:⁶ וכי־יבא הלווי מאחד שעניך מכל־ישראל אשר־הווא גزر שם ובא בכל־אות נפשו אל־הפקום אשר־יבחר יהוה:⁷ שורת שם־יהוניה אלהיך ככל־אחו הלוים העדים שם לפני יהוה:⁸ חילך כחילך יאללו לבד ממכריו על־האבות:⁹ כי אתה בא אל־הארץ אשר־ייראה אלהיך נתן לך לא־תアルמד לעשות כתועבת הגנים ההם:¹⁰ לא־ימצא בז' מעביר בז' זיובתו באש קסם קסמים מעונן ומונחן ומכשף:¹¹ ווחבר חבר וshall אובז' עדוני ודרש אל־היפות:¹² כי־תועבת יהוה כל־עלשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוניש אותו מפניך:¹³ תפמים תהריה עם יהוה

אליהו: ¹⁴ כי | הגוים האלה אשר אתה יורש אוטם אל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתָה לא כו גתנו לך יהוה אלהיך: ¹⁵ נביא מקרובן מאחיך כמני יקומו לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ¹⁶ וכל אשר-ישראל מעם יהוה אלהיך בחורב בזום הקטל לא אסף לשמע את-תקול יהוה אלהיך ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמכו: ¹⁷ ואכمر יהוה אליו היטיבו אשר דברו: ¹⁸ נביא אקחים להם מקרוב אchipם כמוון ונתתי דברי בפיו ודבר אליו-יהם את כל-אשר אצנו: ¹⁹ והזה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמי אני אדרש מעמו: ²⁰ אך הנביא אשר יזיד לדבר בשמול את אשר לא-ציתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחרים וכות הנביא ההוא: ²¹ וכן תאמר לבבביךrica הנביא לא תגור מפנוי:

Chapter 19

¹ כי-יכירות יהוה אלהיך את-הנוים אשר יהוה אלהיך גתנו לך את-ארכם וירושלם ושבת בערים ובבתייהם: ² שלוש ערים תבדיל לך בתעור ארץ אשר יהוה אלהיך גתנו לך לרשותה: ³ מכין לך הדור ושלשת את-גבול הארץ אשר ייחילך יהוה אלהיך והיה לנו שטמה כל-ירצת: ⁴ זה דבר הרצח אשר-ינו שטמה וחמי אשר יכה את-ערתו בבליעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם: ⁵ ואשר יבא את-ערעה ביער לחטב עצים ונדחה ידו בוגזן לכרת העץ ונשל הברזל מוקע ופא את-ערעה נמות הוא וכן אל-אתמת הערים אלה ות: ⁶ פר' רד' גאל הדם אחריו הרצח כי-יהם לגביו והשינו כי-ירבה הדור והכהו נפש ולו אין משפט-מןות כי לא-שנא הוא לו מתמל שלשם: ⁷ על-כן אני מצון לאמר שלוש ערים תבדיל לך: ⁸ ואם-ירחיך ויהה אלהיך א-תגובל כאשר נשבע לא-בטען וגונן לך יהוה אלהיך האוז אשר דבר לחתת לאבותיך: ⁹ כי-תשמר את-כל-המצווה הזאת לעשנה אשר א-נכו היום לא-הבה את-יהה אלהיך אל-תיר וולכת בדרכיו כל-הימים ויטס לך עוד שלוש ערים על השולח האלה: ¹⁰ ולא ישפר-ךם נקי בקרוב הארץ אשר יהוה אלהיך גתנו לך נחלה והיה עלייך דמים: ¹¹ וכי-יהה איש שנא לרעהו ארוב לו ועם עלייו והכהו נפש ומota אשר ינכו עליו ובערת דם-הנקי מישראל וטוב לך: ¹² ושלחו זקניהם וילחו עליו וילחוו את-שם ומota: ¹³ לא-תתנוס עיון עליו ובערת דם-הנקי מישראל וטוב לך: ¹⁴ לא-תסיג נבול רער אשר גבלו ורשותם נומלן אשר בארץ אשר יהוה אלהיך גתנו לך לרשותה: ¹⁵ לא-יקום עד אחד באיש לכל-עון ולכל-חטא אשר יחטא על-פני | שני עדות און על-פני שלשה-עדים זקום דבר: ¹⁶ כי-יקום עד-חמס באיש לעונת בו סרה: ¹⁷ ועמדו שניראנשין אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר היהו בימיים הקם: ¹⁸ ודרשו השפטים היט ובנה עד-שקר העד שקר ענה באחיו: ¹⁹ וועשיהם לו כאשר זקם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרובן: ²⁰ והנשאים ישמעו ויראו ולא-יסוף לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרובן: ²¹ ולא תחוס עינך נפש בונש עון בעון שני בשן יד ביד רגל ברגלא:

Chapter 20

¹ כי-תצא למלחמה על-איוב ורואית סוס ורוכב עם רכב ממקך לא תירא מהם כי-יהה אלהיך עפן המעלן מארץ מצרים: ² וזה קרבכם אל-המלחמה ונגש הכהן ודבר אל-העם: ³ ואכمر אליהם שמעו ושראל אתם קרבנים היום למלחמה על-איוביכם אלהיך לבככם אל-תיריאו ואל-תחפוץ ואל-תערצז מפנים: ⁴ כי-יהה אלהים הילך עמקם להלחתם لكم עמי-איוביכם להושיע אתכם: ⁵ נדבנו השטרים אלהים לאמר מי-יראиш אשר בנה יiotichash ולא חנקו יזר ושב לביתו פון-ימות במלחמה ואיש אחר יחוננו: ⁶ כי-יראиш אשר-ינו כרם ולא חללו זר ושב לביתו פון-ימות במלחמה ואיש אחר ושב לביתו פון-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ⁸ ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרנו מיראиш אשר-ראש אשפה ולא ליה וילר ושב לביתו פון-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ⁹ וזה כלהת השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ¹⁰ כי-תתקבב אל-עיר להלחם עלייה וחראת אליה לשלום: ¹¹ וזה אם-שלום תעננו ופתחה לך והיה כל-העם הנמצאה-בנה וירו לך למס ועבדו: ¹² ואמד-לא תשליטים עפן ועשה עפן מללחמה וצרת עלייה: ¹³ וזה כלהת יהוה אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ¹⁴ רק הנשים והטף והבבנה וכל אשר יהיה בעיר כל-שללה תבנ לך ואכלת את-שלל איביך אלהיך בידך והכית את-כל-זקורה לפירחוב: ¹⁵ כן תעשה לכל-הערים הרוחקת ממקך מאייך אשר לא-מעורי העמים האלהיך אשר גתנו יהוה אלהיך גתנו לך נחלה לא תחיה כל-נשמה: ¹⁷ כי-החכם תחרום החותם והאמורי הכנעני והפזרי החותם והבוסטי כאשר צוך יהוה אלהיך: ¹⁸ לממן אשר לא-יולדתך א-תכם לעשות כל-תזעבבם אשר עשו לא-היהם וחתאתם ליהה אלהיך כה: ¹⁹ כי-תצורך אל-עיר ילים ובאים להלחם עלייה לתפשה לא-תשחית את-עצמך לדח עליון גזון כי מפנו ואכל ואותו לא תקרת כי האDEM עץ השלה לבא מפניך במצוותך: ²⁰ אך עץ אשר-תדע כי-לא-יעץ מאכל הוא א-תען תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-ההוא עשה עקב מללחמה עד רדתה:

Chapter 21

¹ כי-ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך גתנו לך לרשותה נפל בשדה לא נזע מי הכהן: ² ויצאו זקניך ושפטיך ומידדו אל-הערים אשר סביבת החלל: ³ וזה העיר הקרבה אל-החלל ולקחו זקנו העיר ההוא עגלה בקר אשר לא-מصلاה בעל: ⁴ ויהו-לו זקנו

העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתך אשר לא־יעבד בו ולא יזרע וערופו שם את־העגלה בנחל:⁵ זונגשו הכהנים בני לוי כי בם בתר יהועה אלהי' לשרותו ולבקר בשם יהוה ועל־פיהם ויהה כל־ריב וככל־בגעה:⁶ כל זקנינו העיר הלאה הקורבים אל־החול ורוחזו את־ידיהם על־העגלה הערופה בנחל:⁷ וענו ואמרו ידנו לא שפכו¹¹ את־הדם הזה ועינינו לא רואו:⁸ כפר לעמך ישראל אשר־פָּדוּת יהוה ואל־תתנו דם נקי בקרוב עמק וישראל ונכפר להם הדם:⁹ ואתה תבער הדם הנקי מקרוב כירטעה הישר בעני יהוה:¹⁰ כי־תצא למלכתה על־אל־איביך וננתנו יהוה אלה בזור ושכית שבינו:¹¹ והבאתה אל־תזר ביטך וגלחה את־ישראל ועתה את־צפרניה:¹³ ווהסירה את־שכלה שביה מעלה ושבה בתיכן ובכתחה את־איביה ואת־אימה ירח ימים ואחר כן תבוא אלה בעלתה והיתה לך לאשה:¹⁴ והיה אם־לא חפצת בה ושלחתנה לנפשה ומכר לא־תמכרנה בכיסך לא־תתעמר בה מחת אשר עניתה:¹⁵ כי־תהיין לא־ושתני נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילודו בנים האהובה והשנאה והוא הבן הבכור לשניאה:¹⁶ והיה בום הנחילו את־בנוי את־שורייה לה לא יכול לבקר את־בון־אהובה על־פני בריה־שנואה הבכור:¹⁷ כי א־ת־בְּכַר בָּרְחוֹן אֶת־בָּנָה יכיר בון־שנואה יירוח בון־בוניה יכיר לחת לו פוי שנות בכל אשר־ימצא לו כי־הוא ראשית אנו לו משפט הבכור:¹⁸ כי־ריה לאיש בן סורר ומורה אנו שמע בקהל אביו ובקהל אפסו אותו ולא ישמע אליויהם:¹⁹ ותפשו בו אביו ואפסו והוציאו את־אל־זקנינו עירנו ואל־שער מקכו:²⁰ ואמרנו אל־זקנינו עירנו בון־זה סורר ומורה איןנו שמע בקהלנו זולל וסבא:²¹ ורجمמו כל־אנשי עירנו באבונים ומלה וברעת הרע מקרוב וכל־ישראל ישמעו ויראו:²² וכי־ריה באוש חטא משפט־ים וחותמת ותלית אותו על־העץ:²³ לא־ת־לינו נבלתו על־העץ כי־קבור תקברנו ביום ההוא כי־קללת אל־הם תלוי ולא תטמא את־אדמתך אשר־יהנה אל־הך נתן לך נמלחה:

"strong= "H8210" x-morph= "He,Vqp3fs lemma= שפכה | 11 | 21:7

Chapter 22

¹ לא־ת־ראה את־ישור אחיך או את־ישו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך:² ואם־לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל־תזר ביטך והיה עמק עד דרש אחיך אותו ושבתו לו:³ וכן תעשה לחומרו וכן תעשה לשקלתו וכן תעשה לכל־אבצת אחיך אשר־תאבד ממנה וממצאתה לא תוכל להתעלם:⁴ לא־ת־ראה את־חמור אחיך או שוו נפלים בזרק והתעלמת מהם הקם תקים עמו:⁵ לא־ריה כל־יגבר־על־אישה ולא־ילבש גבר שכלה אשא כי תועבת יהונך כל־עשה אלה:⁶ כי וקרא קו־צפור | לפניך בזרק בכל־עץ | או על־הארוך אפרחים או ביצים והאם ורכצת על־האפרחים או על־הביצים לא־ת־תקח האם על־הבנינים:⁷ שליח תשלה את־האמות ואת־הגבינות תקח־לך למן ייטב לך והארכת ימים:⁸ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגג ולאי־תשימים דמים בביבך כי־יופל הנפל מynos:⁹ לא־ת־זרע קרם כל־אים פְּרִת־קָדֵש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם:¹⁰ לא־ת־חרוש בשורו ובחרום ייחוץ:¹¹ לא תלבש שעתנו צמר ופשתים יזקוק:¹² גדים תעשה לך על־ארען כנפות כסותך אשר תכסה־בה:¹³ כי־יקח איש אשא ובא אל־יה ושנאה:¹⁴ ושם לה עליות דברים והוציא עלייה שם רע ואמר את־האהשה זאת לך־חתי ואקרב אליך ולא־מצאתה לה בתולים:¹⁵ ולקח אבי הנערה¹¹ ואימה והוציאו את־בתولي הנערה¹² אל־זקנינו העיר השערה:¹⁶ ואמר אבי הנערה¹³ אל־הזקנים את־ביתי ותתני לאיש זהה לאשה ויישנה:¹⁷ והנה־הו אשם על־לויות דברים לאמר לא־מצאתה לבתר בתולים ואלה בתולי בתו וירושו השמלת לפניך זקנינו העירה:¹⁸ ולקחו והני העירה־האות אשם:¹⁹ וענשו את־ה כף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולות ישראל ולודתיה לאשה לא־יוכל לשלה כל־יומיים:²⁰ ואם־אמת תזה הדבר הזה לא־א־מצאו בתולים/²¹ נערה/²⁴ ואם־איתו את־הנער¹⁵ אל־פְּתַח־בֵּית־אַבִּיה וסקולו אנשי עירה באבונים ומלה כירעשתה נבליה בושיאל לזרות בית אביה וברעת הרע מקרוב:²² כי־ימצא איש שכב | עם־אישה בעלת־בעל ומלה גם־שניהם האיש השכב עם־האהשה והאהשה וברעת הרע מישראל:²³ כי ויהה נערה¹⁶ בתולה מארשה לאיש ומצעה איש בעיר ושב עקרה:²⁴ והוציאתם את־שניהם אל־שער | העיר הוהו ושקלתם אותם באבונים ומלה זקנינו²⁵ לאם־בשזה ימצא האיש את־הנערה¹⁸ המארשה והאהשה גביה האיש ושב עמה ומלה אשר־שכוב עמה לבדן:²⁶ ולנערה¹⁹ לא־ת־עשרה זבר אין לנערה¹⁰ חטא מות כי כאשר יקום איש על־רעהו ורצחו נפשך בזבב הזה:²⁷ כי בשזה מצאה עצקה הנערה¹¹ המארשה ואין מושיע לך:²⁸ כי־ימצא איש נערה¹² בתולה אשר לא־ארשה ותפשה ושב עמה נמצאו:²⁹ נתן האיש השכב עמה לאבי הנערה¹³ חמוטם כסף ולו־הינה לאשה תחת אשר ענה לא־יונל שלחה כל־יומיים:²³

(ב) 23:1) לא־יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncf sa lemma= נער | 11 | 22:15

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa lemma= נערה | 12 | 22:15

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa lemma= נערה | 13 | 22:16

"strong= "l:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa lemma= נערה | 14 | 22:20

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa lemma= נערה | 15 | 22:21

"strong= "H5291" x-morph= "He,Ncfsa lemma= נער | 16 | 22:23

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa lemma= נערה | 17 | 22:24

"strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |¹⁸_{22:25}
 "strong= "I:H5291" x-morph= "He,Rd:Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |¹⁹_{22:26}
 "strong= "c:I:H5291" x-morph= "He,C:Rd:Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |²⁰_{22:26}
 "strong= "d:H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |²¹_{22:27}
 "strong= "H5291" x-morph= "He,Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |²²_{22:28}
 "strong= "H5291" x-morph= "He,Td:Ncfsa" =גָּנְעָרָה" lemma=גָּנְעָרָה |²³_{22:29}

Chapter 23

(2) לא-יבא פצועידך ואכורות שפכה בקהל והנה גם דור עשירי לא-יבא לו בקהל והנה: ס⁽³⁾ לא-יבא עמו ומאבי בקהל והנה גם דור עשירי לא-יבא להם בקהל והנה עד-עולם: ס⁽⁴⁾ על-דבר אשר לא-קדמו אתכם בלחם ובבאים בזעם בעצתכם מצרים ואשר שכיר עליך את-בלעם בר-בעור מפטור ארם נהרים לדורך: ס⁽⁵⁾ ולא-יבא והנה אל-יהוּן לשמע אל-בלעם ויתפהר יהוה אל-יהוּן לנו את-הקהל להרכה כי האבר יהוה אל-יהוּן: ס⁽⁶⁾ לא-תתעב שלם וטבתם כל-ימיך לעולם: ס⁽⁷⁾ לא-תתעב אדמי כי אחיך הוא ס לא-תתעב מצרי כי-יגר היהת בארץ: ס⁽⁸⁾ בנים אשר-יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל והנה: ס⁽⁹⁾ כירצץ מחנה על-איוב ונשمرת מכל דבר רע: ס⁽¹⁰⁾ כי-יהה בך איש אשר לא-יהיה טהור מקרח-לילה ויצא אל-מוחץ מחנה לא יבא אל-תועם המנחה: ס⁽¹¹⁾ והיה לפנות-יעבר ירחץ במים ובבאה המשמש יבא אל-תועם המנחה: ס⁽¹²⁾ ויד תהיה לך מחוץ לממחנה ויצאת שפה חז: ס⁽¹³⁾ ויתעד תהיה לך על-ازען והיה מתחנן קדוש ולא-יראה בך ערות דבר וشب מאחרון: ס⁽¹⁴⁾ לא-תסגור עבד אל-אדני אשר-יונל אל-אין למכילן ולתת אובי לפוך והיה מתחנן קדוש ולא-יראה בך ערות דבר וشب מאחרון: ס⁽¹⁵⁾ לא-תסגור עבד אל-אדני אשר-יונל אל-אין עם אדני: ס⁽¹⁶⁾ עמך יש בחרבך בפקומ אשר-יבחר באחד שעיר בטוב לו לא תוננו: ס⁽¹⁷⁾ לא-תהי קדשה מבנות ישראל ולא-יהיה קדש מבני ישראל: ס⁽¹⁸⁾ לא-תביא את-ן זונה ומוחיר לב בית יהוה אלהיך לכלי-נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם-שניהם: ס⁽¹⁹⁾ לא-תישיר לאחיך נשר כסף נשר אצלך כל-דבר אשר ושר: ס⁽²⁰⁾ לנרכז משיך ולא-חויר לא תשוך לעון ברכך יהוה אלהיך בכל-שליח יזרעך עלי הארץ אשר-אתה בא-שם להרשותה: ס⁽²¹⁾ כי-תזרע נדר ליהוה אלהיך לא תאמיר לשלים כי-ידרש יזרעך יהוה אלהיך מעלה והוא בך חטא: ס⁽²²⁾ וכי-תחצול לנדר לא-יהיה בך חטא: ס⁽²³⁾ מוצא שפטיך תשمر ועתית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: ס⁽²⁴⁾ כי-תבא בקרים רען ואכלת עברים כנפשך שבער ואל-כליך לא תתן: ס⁽²⁵⁾ כי-תבא בקמת רעך וקפטת מלילת בזיך וחרמש לא תנייף על קמת רעך:

Chapter 24

1 כי-יקח איש אשה ובעליה ונְהָה אם-לא תמציא-הן בעיניו כי-ימצא בה ערotta דבר וכותב לה ספר כריתה ונתן ביה ושלחה מביתו: ס⁽²⁾ יוצאה מביתו והלכה והיתה לא-יש-אחר: ס⁽³⁾ יושנה האיש הקמרון וכותב לה ספר כריתה ונתן ביה ושלחה מביתו אז כי ימות האיש האחרון אשר-ליך לה לאשה: ס⁽⁴⁾ לא-יוכל בעלה קראשו אשר-שלחה לשוב לה-קחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה כי-תזעקה הוא לפני יהוה ווא-תחתיא את-הארץ אשר-יהוּה אלהיך נתנו לך נחלה: ס⁽⁵⁾ כי-יקח איש אשה חזשה לא יצא באכבה ולא-יעבר עליו לכלי-דבר נקי יהוה לביתו שנה אחת ושם את-אשתו אשר-ליך: ס⁽⁶⁾ לא-ייחבל רתים ורכב כי-ינפש הוא החבל: ס⁽⁷⁾ כי-ימצא איש גנב מגיח מבני ישראל והתעמרבו ומיכרו ומית הגנב ההור ובערת הרע מהרבנן: ס⁽⁸⁾ השמר בגע-הצערת לשמר מאי ולעשות ככל-אשר-יורו אתכם הכהנים הללו כאשר צויתם תשמרו לעשות: ס⁽⁹⁾ זלור את אשר-עשרה יהוה אלהיך למרים בדרכ בצתכם מצרים: ס⁽¹⁰⁾ כי-תישה ברעך משאת מאום לא-תביא אל-ביתו לעט卜 עבטו: ס⁽¹¹⁾ בחוץ תעמד והאיש אשר-אתה נשעה בו יוציא אליך את-העבות החוצה: ס⁽¹²⁾ ואם-איש עני אין לא-תשכב בעבטו: ס⁽¹³⁾ הwash תшиб לו את-העבות כבאו המשמש ושכב בשלמותו וברכן ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: ס⁽¹⁴⁾ לא-תתעשם שכיר עני ואבינוּ מאהוּ או מרכך אשר-בארצך בשעריך: ס⁽¹⁵⁾ בזומו תתן שכיר ולא-תבזבז על-יו ושמש כי עני הוא ואל-יו הוא נשא את-ינפשו ולא-יקרא על-יהוּה והיה בך חטא: ס⁽¹⁶⁾ לא-יומתו אבות עלי-בניים ובניהם לא-יומתו איש בחטאונו יומתו: ס⁽¹⁷⁾ לא-תטה משפט גור יתום ולא-תחבל בגדי אלמנה: ס⁽¹⁸⁾ זכרת כי עבד היהת במצרים ופרק יהוה אלהיך שם על-ין אנכי מצור לעשות את-הדבר הזה: ס⁽¹⁹⁾ כי-תקצר קוצרך בשדה ושחתת עמור בשדה לא תשוב לה-קחתו לגר ליתום ואל-מן יהוה למן יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: ס⁽²⁰⁾ כי-תחבט הארץ מצרים על-ין אני מצור לעשות את-הדבר הזה: ס⁽²¹⁾ כי-תבצ' כרמך לא-תעוזל אחריך לגר ליתום ואל-מן יהוה: ס⁽²²⁾ זכרת כי-עבד היהת

Chapter 25

¹ כי־יהוה ריב בין אנשים ונגשו אל־המשפט ו משפטי והצדיקו את־הרעש והרשינו את־הרעש:² הִיא אָמֵן הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהַפְּלִיל הַשְׁפָט
והכהו לפניו כדי רשותנו במשפט: ³ ארבעים יכננו לא יסיר פריסוף להכתנו על־אללה מכה רבה ונוקלה אחיך לעינך:⁴ לא־תחסם שור
בדיוש: ⁵ קייר־שב אחים ובן אחד מהם ומול אחד יתנו לא־תהי אשתיה אשתיה החוצה לאיש זר במטה בא עליון ולקחה לו לאשה ובמטה:
⁶ וזה הבכו אשר תלד ויקום על־שם אחיו המת ולא־יומחה שמו מישראל: ⁷ אם־לא וחוץ האיש לקחת את־יבכטו ועתה במטה השערה
אל־הזקנים ואכורה מאין יבלוי להקם וורקה געלן וגעל ורקה בפנוי ועונתה ואמנה כקה ועשה לאיש אשר לא־יבנה את־בנית אחיו
ונגשה ובמתנו אליו לעני הזקנים ומלחאה געלן וגעל ורקה בפנוי ועונתה ואמנה כקה ועשה לאיש אשר לא־יבנה את־בנית אחיו
¹⁰ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ¹¹ כי־יונצ אשים יתדו איש ואחותיו וקרבה אשת האחד להציג את־אישה מיד מכחו ושלחה ידה
והחזקה במבשו: ¹² וקצתה את־כפה לא תיחס עינך: ¹³ לא־יהה לך בכיסך ابن ואבן גודלה וקטנה: ¹⁴ לא־יהה לך בביתך איפה
אייפה גודלה וקטנה: ¹⁵ ابن שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען ייאיכו ליטך על האדמה אשר־יהה אל־היר נמן לך:
¹⁶ כי תועבת יהנה אלה יתעשה אלה כל עשה עול: ¹⁷ נצור את־אשר־עשה לך מלך בדור בצתכם ממצרים: ¹⁸ אשר־הו בדור ויזבב
בר־כל־הנחלים אחרך ואתה עינך ויגע ולא־ירא אלהים: ¹⁹ וזה בהנים יהנה אלהים | לך מכל־אובן מסביב הארץ אשר יהנה אלהים נתנו לך
ונמליה לרשותה תמחה את־ציך עמלך מתחת השמים לא תשכח: ²⁰

Chapter 26

¹ כי־תבנוא אל־הארץ אשר יהנה אלהים נתנו לך נמליה וירשתה וישבת בה: ² וקצתה האדמה אשר תביא מארץ
אשר יהנה אלהים נתנו לך ושמנת בטנא והלכת אל־המפלום אשר יבחר יהנה אלהים לשכנו שם: ³ ובאת אל־הכון אשר יהנה בימים ההם
ואcroft אלהי הגדתי הימים ליהנה אלהים כי־באתי אל־הארץ אשר נשבע והוה לא־בנתנו למת לנו: ⁴ וקצתה הוכנו הטען מזבח והונלו לפניו
זבח יהנה אלהים: ⁵ וענית ואמרת לפניו | יהנה אלהים אובי אבד אבי וירד מצרים ויגר שם במצרים מעט ויהירלם לגוי גדול עצום ורב:
⁶ וינוו אוננו המצרים וינווינו ויתנו עליינו עבזה קשה: ⁷ נצעק אלהי יהנה אלהים אבתינו וישמע יהוה את־קלנו וירא את־עמלנו
ואת־לחתנו: ⁸ וויצאנו יהנה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטענה ובمرا גדל ובאותות ובמפתים: ⁹ ויבנו אלהים מטבחם זהה ויתרלו נון־את־הארץ
הזהת ארץ צבת חלב ודבש: ¹⁰ ועתה הנה הבאת את־ארצית פרי הארץ אשר־נתנה לי יהנה והנחתה לפני יהנה אלהים ולבון והגר אשר בקרבר: ¹¹ כי־תכל־למעור
יהנה אלהים: ¹² ושמחת בכל־הטוב אשר גת־לך יהנה אלהים ולביון והגר אתה והלו וגהר אשר בקרבר: ¹³ כי־תכל־למעור
taboat בונה השילשת שנת המעשר וננתה ללוי לגר־ליטום ולאלענה ואכלו בשעריך ושבעה: ¹⁴ ואמרת לפניו יהנה אלהים בערתי
הקדש מורה־בית ו גם ננתתו ללוי ולגר־ליטום ולאלענה ככל־מצותך אשר צויתנו לא־ עברתי ממצוותך ולא־שחתת: ¹⁵ לא־אכלתי באני ממן
ול־א־ עברתי ממן בטמא ולא־תתמי ממן ולארלנה ככל־מצותך אשר צויתנו בקהל יהנה אלהי עשייתך כל אשר צויתנו: ¹⁶ השקייה ממעון קדרש מניה־שלם
וברך את־עمر את־ישראל את־הארה ואת־המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל־לבבך ובכל־נפשך: ¹⁷ את־יהה האמרת הימים להיות לך לא־להים
ולכלת בדרכיו ולשמור חקי ומצוותיו ומשפטיו וஸמע בקהל: ¹⁸ יהנה האמור הימים להיות לך לא־להים
כל־מצוותיו: ¹⁹ ולתתך עליון על כל־הנוגדים אשר עשה לתחילה ולשם לתפארת ולהיותך עם־קדש ליהנה אלהים כאשר דברך

Chapter 27

¹ ייצו משה וחזקינו ישראל את־העם לאמור שמר את־כל־המצוות אשר אני מצוה אתכם היום: ² וזה ביום אשר תעברנו את־הירדן אל־הארץ
אשר־יהה אלהים נתנו לך ומקמת לך אבני גדלות ושדת אתם بشיד: ³ כתבתת עליו את־כל־דברי התורה הזאת בעבורך למען אשר תבא
אל־הארץ אשר־יהה אלהים | נתנו לך ארץ צבת חלב ודבש כאשר דבר עיבל ושדת אובן לך: ⁴ וזה בברכם את־הירדן תקיים
את־האבנים האלה אשר אני מצוה אתכם בהר עיבל ושדת אובן בשיד: ⁵ ובונית שם מזבח ליהנה אלהים מזבח אבני לא־תתנו
עליהם ברזל: ⁶ אבני שלמות תבנה את־מזבח יהנה אלהים והעלית עליון וועלת ליהנה אלהים: ⁷ זבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפניו
יהנה אלהים: ⁸ וכתבתת עליו־האבנים את־כל־דברי התורה הזאת באר היטב: ⁹ יזכר משה והכוננים הלוoms אל כל־ישראל לאמר הסכת |
שםך וישראל הימים הזהה היהת לעם ליהנה אלהים: ¹⁰ ושמעת בקהל יהנה אלהים גורמים בערכם את־הארון אשר אני מצו מזמן הימים:
¹¹ ייצו משה את־העם בזום הרוח לאקו: ¹² אלה יעמדו לבור את־העם על־הר גורמים בערכם את־הארון שמעון ולוי ויהנה וישראל
ויסף ובנייכם: ¹³ ואלה יעמדו על־הקללה בהר עיבל וראובן גד ואשר וובון דן וופתלי: ¹⁴ ענו כל־הום ואמרנו אל־כל־איש ישראל קול רם:
¹⁵ אrror מה איש אשר יעשה פסל ופסכה תועבת יהנה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל־העם ואמרנו אמן: ¹⁶ אrror מלה אבו ואמו
ואכור כל־העם אמן: ¹⁷ אrror מPsiג גבול רעהו ואמר כל־העם אכן: ¹⁸ אrror משגה עור בדור ואמר כל־העם אכן: ¹⁹ אrror מטה משפט
גוריהם ואלענה ואמר כל־העם אמן: ²⁰ אrror שכב עם־אשת אביו כי גלה כנף אביו ואכור כל־העם אמן: ²¹ אrror שכב עם־כל־במטה

אמר כל-העם אמן: ²² אָרוּ שְׁכַב עַמִּיךָ תְּחִנֵּן אֶל־אֲמֹנוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֶלְמַנָּס: ²³ אָרוּ שְׁכַב עַמִּיךָ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֶלְמַנָּס: ²⁴ אָרוּ מֵכָךְ וְעַזָּה בְּסֶתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם אֶלְמַנָּס: ²⁵ אָרוּ לְקַח נֹפֵשׁ ذָם נְקֹעַ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֶלְמַנָּס: ²⁶ אָרוּ אֲשֶׁר לְאַיִלָּים אַתְּ דָבָר הַתּוֹרָה הָזֶה לְעֹשֹׂת אֶתְכֶם וְאָמַר כָּל־הָעָם אֶלְמַנָּס:

Chapter 28

¹ זהה אם-شمuous נשמע בקול יהוה אלהיך לשمر לעשות את-כל-מצותי אשר אני מצון היום ונתקנן יהוה אלהיך על כל-גבי
הארץ: ² באו עליו כל-הברכות האלה והשיגו כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ³ ברוך אתה בעיר ובדור אתה בשדה: ⁴ ברוך פריבטנו ופרי
אדמתך ופרי בהמתך שניר אלפי ועתרות צאןך: ⁵ ברוך טאנך ומשארתך: ⁶ ברוך אתה בבאך ובדור אתה בשאתך: ⁷ ימן יהוה אתה ימינו
הקמים עליך נגפים לפניך בדרכך אחיך יצאו אליך ובשבעה דרכיהם יונטו לפניך: ⁸ יצא יהוה אתך את-הברכה באסלאם ובכל משליך יידך
ברך הארץ אשר יהוה אלך נתן לך: ⁹ יקנין יהוה שם יהנה עלייך ויראו מ מקה: ¹⁰ והוותרב יהוה לטובה בפריו בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותך לתת לך: ¹² פתח יהוה | לך את-אוצרך הטוב את-הশמים לחת מטר-ארצך בעתו ולברך את כל-מעשה יתך
וללוות גנים ובנים ואתה לא תלונה: ¹³ נתנו לך בראשך רק לנצח ולא לזוב והיית רק לנצח ולא למעלה ולא תהייה למלטה כי-תשמע אל-מלך | יהוה אלהיך
אשר אני מצון היום לשמר ולעשות: ¹⁴ ולא מסור מכל-הדברים אשר אני מצונם ימינו ושיכאול לכלת אחרי אלהים אחרים
לעבדך: ¹⁵ וזהה אסלא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותי וחקלתו אשר אני מצון היום ובאו עליך כל-הקלילות
אשר והשיגו: ¹⁶ אָרוּ טאנך ומיוארתך: ¹⁷ אָרוּ טאנך ומיוארתך: ¹⁸ אָרוּ פריבטך ופרי אדמתך שניר אלפי ועתרות
אללה והשיגו: ¹⁹ אָרוּ אתה בבאך ואָרוּ אתה בשאתך: ²⁰ שלח יהוה | בך את-המאורה את-המוהמה ואת-המגערת בכל-מלך זיך אשר תעשה
עד השמקה ועד-אבדך מהר מפני רע מעיליך אשר עזבתני: ²¹ זבק יהוה בך את-הקבור עד כלתו עתך מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה
לראשה: ²² כקה יהוה בשחות ובקדחת ובדלהת ובחרב ובחרב ובשדפון ובשדפון וזרוף עד אבדך: ²³ והוי שמייר אשר עלייך בראש ותחסות
והארץ אשר-תוחטך בראך: ²⁴ יתן יהוה את-מיטר ארצך אבך ועופר מניה-השימים ירכ עלייך עד השמדך: ²⁵ יתננו יהוה | נגף לפני איביך בדרכך
אחד-תצא אלו ושבעה דרכים תננו לפניו והיית לזוועה לכל מלוכות הארץ: ²⁶ יהוה נבלתך למאכל לכל-עוז השמים ולבמת הארץ
אין מחיד: ²⁷ וככה יהוה בשחוין מצרים בועלם ¹¹ ובגנב ובחרס אשר לא-יתוכל להרפא: ²⁸ יככה יהוה בשגועו ובערונו ובתמוון לבב:
הוית ממש בחזרום כאשר ומיש השעיר בטהנה ולא-יתשב בנו כרם תפטע ולא-תמלנו: ³¹ שורי טבומ לעיניך ולא תאכל ממנה חמורן גזול מלפניך ולא ישוב
ויאש אחר-ישראל ¹² בית-תבנה ולא-תשב בנו כרם תפטע ולא-תמלנו: ³² בניך ובנותך ננתן לך אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל-הימים ואין לאל יידך: ³³ פרי אדמתך
לך צאנך נתנת לאייביך ואין לך מושיע: ³⁴ היהית משגע מפארה עיניך אשר תראה: ³⁵ וככה יהוה בשחוין רע
על-הברכים ועל-השיקים אשר לא-יתוכל לרפא מכך רגליך ועוד קדזך: ³⁶ يول יהוה אתך וא-תמליך אשר תקים עלייך אל-גוי אשר
לא-ידעת אתה ובתין וعبدת שם אליהם אחרים עז ואבן: ³⁷ והיית לשמה למשה ולשיננה בכל העמים אשר-ינה יהוה שמה: ³⁸ גרע
רב תוציא השדה ומטע תאכל כי יחשלו האורה: ³⁹ כרמים תפטע וعبدת יונן לא-יתשותה ולא תאכל כי תאכלנו התעלות: ⁴⁰ גוזים יהו לן
בכל-גבולך ושמנן לא-תסוך כי ישיל זיתך: ⁴¹ גנים ובנות חוליך ולא-תוליך ולא-תלינו לך כי לילך בשבי: ⁴² כל-באך ופרי אדמתך יירש הארץ: ⁴³ הגור אשר
בקרכוב ועליה עלייך מעליה ורדרוף והשיגו עד השמדך כילא שכעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצוטוי וחיקתו אשר צור: ⁴⁴ גבו עליך
כל-הקלילות האלה ורדרוף והשיגו עד השמדך כילא שכעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצוטוי וחיקתו אשר צור: ⁴⁵ והו בך לאות ולמושת
ובזרעך עד-עולם: ⁴⁷ תחת אשר לא-יעבד את-יהוה אלהיך בשמי ובטוב לבבך כי: ⁴⁸ וعبدת את-אוביך אשר ושליחו יהוה בך ברעב
ובצמא ובערום ובחרום כל-וינו על בReLU' עלי-צאניך עד השם-ך אשר: ⁴⁹ ישא יהוה גוי מרחוק מקצת הארץ כאשך זאה הנשר גוי
אשר לא-תשבך לשונו: ⁵⁰ גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזוןנו וער לא-יחון: ⁵¹ ואכל פרוי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר לא-ישאior
לק-דגן תירוש ויזהר שניר אלפי ועתרות צאניך עד האבינו אשר: ⁵² והצץ לך בכל-שעריך עד רגדת חמתקה הגבהת והבצורות אשר אתה
בטה בך בכל-ארצך והצץ לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר בנט יהוה אלהיך לך: ⁵³ ואכלת פריבטך בשיר בוננו אשר וננתך יהוה בך ברעב
אליהו במצוור ובמצווק לך אוביך: ⁵⁴ הקיש ישר בנו מוביל השאירך לך במצוור ובמצווק אשר יציך לך אייביך בכל-שעריך: ⁵⁵ מותת
לאחד מהם מבשר בנו אשר ואכל מוביל השאירך לך במצוור ובמצווק אשר יציך לך אייביך בכל-שעריך: ⁵⁶ הרכה בך והענגה אשר
לא-נסתה כרי-רגלה הצג על-הארץ מהתענג ומתר עינה באיש חילקה ובבנה ובבנה: ⁵⁷ אם-לא תשמור לעשות את-כל-דבורי התורה הזאת
תלך כיר-תאלים בחסר-כל בסתר במוצר ובמוצר אשר יציך לך אייביך בשעריך: ⁵⁸ אם-לא תשמור לעשות את-כל-דבורי התורה הזאת
הכתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: ⁵⁹ והופלא יהוה את-מכתך ואת מכות זרען מכות גדולות
ונאמנות וחלים רעים ואמנים: ⁶⁰ והשיב בך את כל-מדורה מצளים אשר יונת מפוניים ולבוןך בך: ⁶¹ גם כל-חלי וכל-מלה אשר לא-תתנו
בספר התורה הזאת יעלם יהוה עלייך עד השמדך: ⁶² ותשארתם במתני מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרוב כילא נשמעת בקול
יהוה אלהיך: ⁶³ וזהה כאשר-אתה בא-שמה לא-תרצע ולא-יירח מונח לкриגלה וננתן יהוה לך שם לב רגע וכליון עינים
אחרים אשר לא-ידעת אתה ובתין עז ואבן: ⁶⁴ והופctr יהוה בכל-העמים מקה-הארץ ועדי-קה הארץ ועבדת שם אליהם

וזאבון נפש: ⁶⁶ והיו חיש תלאים לנו מנגד וחדת לילה ווּלְמַעַן ולא תאמינו בחיה: ⁶⁷ בברך תאמר מיתן ערב ובערב תאמיר מיתן בקר מפחד לבבר אשר תפחד ומפארה עייר אשר תארה: ⁶⁸ השיכר יהוה | מצרים באניות בדור אשר אמרתי לך לא-תסיף עוד לך ראהה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה: ס

"strong= "c:b:H2914" x-morph= "He,C:Rd:Ncmpa" lemma= טהור ^{11/28:27}
 "strong= "H7901" x-morph= "He,VqI3ms:Sp3fs" lemma= שכבה ^{12/28:30}

Chapter 29

(28:69) אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-בני ישראל בארץ מוֹאָב מלבד הברית אשר-כרת אתם בחרב: 29

(1) ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אליהם אתם ראות את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצמים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארציו: ⁽²⁾ הפסdot הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפעטים הגדלים הם: ⁽³⁾ ולא-תנתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ⁽⁴⁾ ואולר אתכם ארבעים שנה במדבר לא-יבלו שלמתקים מעליים ונעלם לא-בלטה מעל רגלו: ⁽⁵⁾ לחם לא אכלתם וין ושכר לא שתיתם למלון קדשו כי אני יהוה אלקיכם: ⁽⁶⁾ ותבואו אל-המתקום הארץ ויצא סיתון מלך-השבו וגונ מלך-המשון ל夸רתו למלוכה ונכם: ⁽⁷⁾ ונכח את-ארצם ונגעה לנחלת לראובני ולגדי ולחמי שבט המנש: ⁽⁸⁾ ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכלו את כל-אשר תעשנו: ⁽⁹⁾ אתם נצחים היומם כלכם לפני יהוה אלהיכם בראשיכם זקניכם ושרויכם כל איש וישראל: ⁽¹⁰⁾ טפכם נשיים וורך אשר בקרוב מחריך וחתוך עזיך עד שאב פימוק: ⁽¹¹⁾ לערכם בברית יהוה אלהיכם ובאלתו אשר יהוה אל-היך כרת עמק היום: ⁽¹²⁾ למען הקדים אתך היום | לו לעם והוא יהודך לאלהים כאשר דברך וכאשר נשבע לא-בתין לא-ברכם ליצחק וליעקב: ⁽¹³⁾ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האהלה הזאת: ⁽¹⁴⁾ כו את-אשר ישנופה עכננו עמק הום לפני יהוה אלהינו ואת-אשר איננו פה עמו היום: ⁽¹⁵⁾ כי-אתם יעדתם את-שר-ישבנו בארץ מצרים ואת-אשר עבידנו בקרוב הגוים אשר עברתם: ⁽¹⁶⁾ ותראו את-ש��ציהם ואת גליהם עז ואבן כסף וזהב אשר עמהם: ⁽¹⁷⁾ פריש בכם איש או-אשה או-משפחה או-שפט אשר לבב פנה היומם עם יהוה אל-הינו לעבד את-אליהו כשר פריש בכם שרש פרה ראש רاش ולענה: ⁽¹⁸⁾ והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבך לאמור-שלום יההילי כי בשרותך לבי אלך למען ספונות הרה את-הצמאה: ⁽¹⁹⁾ לא-יאבה יהוה סלח לו כי עשן אף-יהוה וקנאותו באיש ההוא ורבה בון כל-האללה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את-שלמו מתחת השמיים: ⁽²⁰⁾ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטינו וישראל ככל-אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ⁽²¹⁾ ואמר הדור האחרון בניהם אשר יקומו מאחריהם והבקלו אשר יבא מאץ רוחנה אוראו את-ממלות הארץ הוה ואת-תמלואו אשר-חילה יהוה בה: ⁽²²⁾ נפרית ומלה שרפה כל-ארצה לא-חרע ולא-תצמיח ולא-יישלה בה כל- USHORT כהמופכת סdem ועמרה אדקמה וצבים ^{11/} אשר הפך יהוה באפו וב Chapman: ⁽²³⁾ ואמררו כל-הגוים על-מה עשה יהוה כהה לארץ הזאת מה חרי האף-הגדל הזה: ⁽²⁴⁾ ואמרו על אשר עבו את-ברית יהוה אל-הן אבתם אשר כרת עכם בהזיאון את-כל-הקללה הכתובה בספר הזה: ⁽²⁵⁾ ולכו ועבדו אלהים אחרים ושתחוו להם אלהים אשר לא-ידועם ולא-חלק להם: ⁽²⁶⁾ ויחר-אף יהוה הארץ להביא על-יה את-כל-הקללה הכתובה בספר הזה: ⁽²⁷⁾ ויתשם יהוה מעל-אדמתם באף ובחינה ובקצף גדוּ וישלכם אל-ארץ אחרת כוּם היה: ⁽²⁸⁾ הנסתורת ליהוה אלהינו והנגנת לינו ולגבינו עד-עולם לעשיות את-כל-דברי התורה הזאת:

"strong= "c:H6636" x-morph= "He,C:Np" lemma= צבאים ^{11/29:23}

Chapter 30

1 ויהי כריבאו עליו כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הגוזם אשר הדימך יהוה אל-היך שם: 2 ושבת עד-יהוה אלהין ושמעת בקהל כל-אשר-אנכי מצוך היום אתה ובין בצל-לבבך ובצל-נפשך: ³ ישב יהוה אל-היך את-שבותך רחマー ושב וככזך מכל-העמים אשר הפייך יהוה אלהיך שם: ⁴ אם-יהיה נדחק בקצת השמיים ממש יקצת יהוה אלהיך ומש יקחך מה-באייר יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירושתך והיטבק מה-אבתיך: ⁶ ומול יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבך זרעך לא-הנה את-יהוה אלהיך בקהל ובצל-נפשך לעמן מזיך: ⁷ גנות יהוה אלהיך את כל-האלות האלה על-איביך ועל-שניך אשר רדפוך: ⁸ אתה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את-כל-מצוותיו אשר-Anchi מצוך היום: ⁹ והותיר יהוה אלהיך בכל- | מעשה ידך בפרק בטנו ובפרק בהמתך ובפרק אדמתך לטויה כי | ישב יהוה לשוש عليك לטוב כאשר-ראש עלה-אבתיך: ¹⁰ כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותו ובקעתו הכתובה בספר התורה זהה כי תשוב אלהיך בכל-לבבך ובצל-נפשך: ¹¹ כי המזוכה הזאת אשר-Anchi מצוך היום לא-ינפלאת הוא מפקך ולא-רחקה הוא: ¹² לא בשמיים הוא לא-מוכר מי ועל-הילנו השמיים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: ¹³ ולא-מעבר לנים הוא לא-מוכר כי יער-לנו אל- עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: ¹⁴ כי-ירוב אשר-הדבר מכך בפיך ובלבך לעשונך: ¹⁵ ראה נתתי לפניך היום את-החוים ואת-הטוב ואת-הרע: ¹⁶ אשר-Anchi מצוך היום לא-הנה את-יהוה אלהיך לעכט בדרכיו ולשמר

מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיה ורבייה יהוה אלהיך הארץ אשר אתה בא שם להרשותה: ¹⁷ ואם ייפנה לבבך ולא תשמע ונידחת והשתחתי לאללים אחרים ועבדתם: ¹⁸ הנגידתי לך ביום כי אבד תאבדון לא-תאריכון מים על הארץ אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה להרשותה: ¹⁹ העידותיכ בכם ביום את החקמים ואת הארץ חחיהם והמלות נתני לך ברכה והקללה ובחרת במשפטים למן תחיה אתה זורעך: ²⁰ לאhabה את יהוה אלהיך לשמע בקהל ולדבקה בלבך כי הוא חייך ואוך ימיך לשבת על הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב למתם להם: ⁹

Chapter 31

¹ יילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל-ישראל: ² ויאמר אלהים בזמאה ועתרים שנה אני היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא וניהו אמר אליו לא מעבר את הירדן זהה: ³ יהוה אלהיך הוא | עבר לפניו הויא יישמיד את הגויים האלה מלפניו וירושלם והוא עבר לפניו כאשר דבר יהוה: ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיתון ולוغو מלכי הארץ ולארכם אשר השם אתם: ⁵ גומטם יהוה לפניכם ועשיתם ליהם כל-המצה אשר צויתם: ⁶ חזקון ואמרו אל-תיראו ואל-תעריצו מפנים כי | יהוה אלהיך הוא הרהר עמר לא ירף ולא ישבב: ⁷ יזכיר משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חזק ואENCH כי אתה טובא את-העם הזה אל-האלץ אשר נשבע יהוה לא-תת ליהם ואתה תניח לנו אוטם: ⁸ יהוה הוא | ההלך לפניו הוא יהיה עמר לא יופך ולא ישבב לא תרא ולא תחת: ⁹ יוכתב משה את-התורה הזאת ויתננה אל-הכנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקני ישראל: ¹⁰ ויצו משה אתם לא-מקץ | שבע שנים בمعد שנת המשטה ב חג הסכות: ¹¹ בבזא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך בקוקום אשר ובחר תקרוא את-התורה הזאת גנד כל-ישראל באזיניהם: ¹² הקהל את-העם האנשים והנשים והטהר וברך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען למדנו ויראו את-יהונה אלהיכם ושמרו על שנות את-כל-דברי התורה הזאת: ¹³ ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-יהונה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשته: ¹⁴ פיעקרו יהוה בעמוד ענן ועמדו עד פתח האלים: ¹⁵ ויאר יהוה באלה שעמדו בקרבו ועבנוי והפר את-בריתו אשר כרתו יLER עם-אביהם וקם העם הזה וזה | אחרי | אלהי נכרה הארץ אשר הוא בא-שם בקרבו ועבנוי והפר את-בריתו אשר כרתו אתנו: ¹⁷ וחרהapiro בזום-ההוא ועבותיהם והסתתרתי פני מהם והיה לא-אל ומצהו רשות וצרות ואמר בזום ההוא להלא על כיראון אלהי בקרבו מצאוני הרעות האלה: ¹⁸ ואנכי הסטור אסטור פני בזום החוא על כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלקים אחרים: ¹⁹ עתנה כתנו לכם את-השרה הזאת ולפדה את-בנין-ישראל שימה בפייהם לממן תהילתי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ²⁰ כי-יביאנו אל-האדמה אשר נשבעתי לא-בתו זבת קלב ודבש ואכל ושבוע ודשן ופונה אל-אלים אחרים ובעודם ונצוני והפר את-בריתם: ²¹ קיה כי-תמאן אותו רעות רבות וזרות אונמה השירה הזאת לעד כי לא תשכח מפני זרעך כי יקעתו את-ישראל אשר הועה בזום בטראם אבינו אל-הארץ אשר נשבעתי: ²² וויכתב משה את-השרה הזאת בתום הימים נשיין ארון ברית-יהוה לא-קר: ²³ ויצו את-יהושע בזום וניאר חזק ואENCH כי-תביא את-בנינו וישראל עד תקם: ²⁴ יהוי | ככלות משה לכתב את-דברי התורה הזאת אל-הארץ בזום והיה-שם בזם לעד: ²⁷ כי אונכי ידעתו את-מרין ואת-ערפן הקשה בזעדי חי עמקם היום ממרים היותם עמייהה ואך כיראו אבינו מזוי: ²⁸ הקהילו אליו את-כל-זקי שבטיהם ושורדים ואדרבה באזיניהם את-דברים האלה ואעודה בזם את-השימים ואת-הארץ: ²⁹ כי-דעתו אחרי מותי כירחשת תשח瞳ון וסורתם מורה-דרר אשר צויתי אתכם וקוראת אתכם הרעה באחרית הימים כירתעשו את-הרע בעינינו הוה להכעיסו במעשה זיכם: ³⁰ וודבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי השירה הזאת עד תקם: ⁹

Chapter 32

¹ האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמריפו: ² יערף כמטר לחהי ועל כטל אמרתי כל-עירם עלי' שא וכרכבים עלי' עשב: ³ כי שם יהוה אקריא הבן גודל לאלהינו: ⁴ הוצר מטעים פועלו כי כל-דרך משפט אל אמונה איזו על עול אדייך וישר הוא: ⁵ שחתת לו לא בנו מומם דור עקש ותלתל: ⁶ היליהו תגמולו-זאת עם נבל ולא חכם הלויהו אביך קנג הוא עשה זיכר ימות עולם ביןו שנות דור-ידור שאל אביך וילוז זקניך ויאמרו לנו: ⁸ בגונת עליון גוים בהפרידון בין אדים ישב גבלת עמים למספר בני ישראל: ⁹ כי חלק יהוה עמו עקב חבל נסלתון: ¹⁰ מפצלחו בארץ מדבר ובתוחו ולל ישכנו ישבנוהו יבוננהו יצרנוו כאישון עין: ¹¹ כנשיך עיר קנו על-גוזלי ירתח כנפיו זקנחו ישאהו על-ארברתו: ¹² יהוה בזק יונחנו ואינו עמו אל נבר: ¹³ ירכבחו על-במתה ¹⁴ ארץ ויאכל תנובת שדי זינקהו דבש מסלע ושמון מחלמיש צרו: ¹⁴ חמאת בדור וחלב צאן עם-חלב קרם ואילם בניבשן ועתודים עט-חלב כל-זיט חטה ודב-ענוב תשתחה-המרא: ¹⁵ יושם ישרון ויבעל שמנת עבית קשיות ויטש אלו עשהו וינבל צור ישעתו: ¹⁶ קנההו בזקם בתועבת יכיעסהו: ¹⁷ ייבחו ל shedim לא אלה אל-הלים לא זדעם חזדים מקרב באו לא שעורום אבתייכם: ¹⁸ צור ולזר תשי ותשכח אל מחולך: ¹⁹ יניא ויהוה וניאץ מכעס בזיו ובנני: ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת מהה בנים לא-אכן בם: ²¹ הם קנו אוניב לאל ענסונו בהבליים ואני אקניאם בל-אלים בגני גבל אכעיסם: ²² כי-יאש קדחה באפי ותיקד עד-שאול תחתית ותאכל אוץ' יבללה ותלהת מוסדי הרים: ²³ אספה על-יהם רוצח אכל-הרים: ²⁴ מזין רעב ולחמי רשף וקطب מריגי וש-בהמות אשלה-בם עם-חמת זחל עפר: ²⁵ מחוץ' תשלח-הר ומוחדרים אימה

עוד בישראל כמושה אשר ידע והוא פנים אל פניהם: ¹¹ לכל האתות והמוסיפות אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרטיה ולכל עבדיו לכל ארצנו: ¹² וכל הארץ החקקה וכל המוראה הנדרול אשר עשה משה לעוני כל ישראל:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community